

Vergaderjaar 2009–2010

32 399

Regels voor het kunnen verlenen van verplichte zorg aan een persoon met een psychische stoornis (Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg)

Nr. 2

VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regels te stellen voor het als uiterste middel verlenen van verplichte zorg op maat aan personen met een psychische stoornis, die aansluiten bij ontwikkelingen in de geestelijke gezondheidszorg en internationale ontwikkelingen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK 1 BEGRIPSBEPALING

Artikel 1:1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- *accommodatie*: door Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aangewezen bouwkundige voorziening met het daarbij behorende terrein, waar zorg en verplichte zorg kunnen worden verleend door of namens een zorgaanbieder;
- *advocaat*: advocaat als bedoeld in artikel 9a van de Advocatenwet;
- *commissie*: commissie als bedoeld in artikel 5:1;
- *crisismaatregel*: door de burgemeester opgelegde maatregel om tijdelijk verplichte zorg te verlenen;
- *criteria voor verplichte zorg*: criteria als bedoeld in de artikelen 3:3 en 3:4;
- *geneesheer-directeur*: door de zorgaanbieder aangewezen arts, in dienst van de zorgaanbieder en verantwoordelijk voor de algemene gang van zaken op het terrein van zorg en de verlening van verplichte zorg;
- *doel van verplichte zorg*: doel als bedoeld in artikel 3:4;

- *familie*: partner, de ouders dan wel één van hen, voor zover zij niet van het ouderlijk gezag zijn ontheven of ontzet, of elke meerderjarige bloedverwant in de rechte lijn, niet zijnde een ouder, en in de zijlijn tot en met de tweede graad;
- *patiëntcontactpersoon*: 1. van een minderjarige persoon:
 - a. ouders, dan wel één van hen, voor zover zij niet van het ouderlijk gezag zijn ontheven of ontzet,
 - b. gemachtigd lid van de familie,
 - c. gemachtigde naaste, of
 - d. broer of zus, grootvader of grootmoeder, een ander lid van de familie, partner of een directe naaste.
- 2. van een meerderjarige persoon:
 - a. partner,
 - b. gemachtigd lid van de familie,
 - c. gemachtigde naaste, of
 - d. een meerderjarig kind, ouders, dan wel één van hen, broer of zus, grootvader of grootmoeder, een ander lid van de familie of een directe naaste.
- *familievertrouwenspersoon*: familievertrouwenspersoon als bedoeld in artikel 12:1;
- *huisregels*: huisregels als bedoeld in artikel 8:13;
- *inspectie*: Inspectie voor de Gezondheidszorg van het Staatstoezicht op de volksgezondheid;
- *klachtencommissie*: commissie als bedoeld in artikel 10:1;
- *klachtprocedure*: klachtprocedure als bedoeld in artikel 10:3;
- *onafhankelijke arts*: een niet bij de behandeling betrokken arts;
- *patiëntenvertrouwenspersoon*: patiëntenvertrouwenspersoon als bedoeld in artikel 11:1;
- *raad voor rechtsbijstand*: raad voor rechtsbijstand als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet op de rechtsbijstand;
- *schade*: schade bestaande uit levensgevaar, lichamelijk letsel, psychische, materiële of financiële schade, een verstoorde ontwikkeling naar volwassenheid of maatschappelijke teloorgang;
- *verplichte zorg*: zorg als bedoeld in artikel 3:1;
- *vertegenwoordiger*: 1. indien betrokkene jonger dan zestien jaar is: de ouders die gezamenlijk het gezag uitoefenen respectievelijk de ouder die alleen dan wel de voogd die het gezag uitoefent,
- 2. de curator of de mentor van betrokkene,
- 3. indien betrokkene zestien jaar of ouder is: de persoon die door betrokkene schriftelijk is gemachtigd in zijn plaats op te treden, of
- 4. indien betrokkene zestien jaar of ouder is en niet tot een redelijke beoordeling van zijn belangen ter zake in staat is en geen curator of mentor is benoemd: de persoon die door betrokkene schriftelijk is gemachtigd in zijn plaats op te treden of indien deze niet optreedt of ontbreekt, de echtgenoot, geregistreeerde partner of andere levensgezel, tenzij deze dat niet wenst of ontbreekt, een ouder, voogd, kind, broer of zus, tenzij deze dat niet wenst.
- *zorg*: zorg als bedoeld in artikel 3:2;
- *zorgaanbieder*: zorgaanbieder als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, van de Kwaliteitswet zorginstellingen;
- *zorgkaart*: zorgkaart als bedoeld in artikel 5:7 ;
- *zorgplan*: zorgplan als bedoeld in artikel 5:8;
- *zorgmachtiging*: rechterlijke machtiging om verplichte zorg te verlenen;
- *zorgverantwoordelijke*: arts als bedoeld in de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg of andere deskundige van een door onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aangewezen categorie, verantwoordelijk voor de zorg;

HOOFDSTUK 2 ALGEMENE UITGANGSPUNTEN EN REIKWIJDTE

Artikel 2:1

1. De zorgaanbieder en de geneesheer-directeur bieden voldoende mogelijkheden voor zorg op basis van vrijwilligheid, om daarmee verplichte zorg zoveel mogelijk te voorkomen.

2. Verplichte zorg kan alleen als uiterste middel worden overwogen, indien er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn.

3. Bij de voorbereiding, de afgifte, de tenuitvoerlegging, de uitvoering, de wijziging en de beëindiging van een zorgmachtiging of een crisismaatregel worden de subsidiariteit, proportionaliteit, doelmatigheid en veiligheid van de verplichte zorg beoordeeld.

4. Bij de voorbereiding, de afgifte, de tenuitvoerlegging, de uitvoering, de wijziging en de beëindiging van een zorgmachtiging of crisismaatregel wordt rekening gehouden met de voorwaarden die noodzakelijk zijn om deelname van betrokkene aan het maatschappelijk leven te bevorderen.

5. Bij de voorbereiding, de afgifte, de tenuitvoerlegging, de uitvoering, de wijziging en de beëindiging van een zorgmachtiging of crisismaatregel worden de wensen en voorkeuren van betrokkene ten aanzien van de zorg vastgelegd.

6. De wensen en voorkeuren van betrokkene worden gehonoreerd, tenzij :

a. betrokkene niet tot een redelijke waardering ter zake in staat is;

b. deze in strijd zijn met de zorg van een goed hulpverlener, als bedoeld in artikel 453 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

7. Bij de voorbereiding, de uitvoering, de wijziging en de beëindiging van een zorgmachtiging of crisismaatregel worden de familie, de directe naasten van betrokkene en de huisarts zoveel mogelijk betrokken.

8. Bij de voorbereiding, de afgifte, de uitvoering, de wijziging en de beëindiging van verplichte zorg worden de mogelijk nadelige effecten van de verplichte zorg op lange termijn voor betrokkene bij de beoordeling van de subsidiariteit, proportionaliteit, effectiviteit en veiligheid betrokken en indien mogelijk met terzake deskundigen besproken.

9. Bij de voorbereiding, de afgifte, de uitvoering, de wijziging en de beëindiging van verplichte zorg bij kinderen en jeugdigen worden zonnodig aanvullende zorgvuldigheidseisen gesteld en de mogelijk nadelige effecten van de verplichte zorg op lange termijn op de lichamelijke en geestelijke ontwikkeling van betrokkene en de deelname aan het maatschappelijk leven betrokken bij de beoordeling van de subsidiariteit, proportionaliteit, effectiviteit en veiligheid en indien mogelijk met terzake deskundigen besproken.

10. Het derde tot en met het negende lid zijn van overeenkomstige toepassing op de voorbereiding, de uitvoering en de beëindiging van een beslissing op grond van hoofdstuk 8.

Artikel 2:2

1. Waar in deze wet, uitgezonderd hoofdstuk 10, een bevoegdheid wordt toegekend aan de rechter, is de enkelvoudige of meervoudige kamer van de rechtbank bevoegd in het arrondissement waar betrokkene zijn woonplaats heeft of waar hij hoofdzakelijk of daadwerkelijk verblijft, met dien verstande dat aan de behandeling van zaken met betrekking tot minderjarige personen de kinderrechter deelneemt.

2. Waar in hoofdstuk 10 een bevoegdheid wordt toegekend aan de rechter, is de enkelvoudige of meervoudige kamer van de rechtbank bevoegd in het arrondissement waar betrokkene ten tijde van de uitoefening van de bevoegdheid verblijft, met dien verstande dat aan de behandeling van zaken met betrekking tot minderjarige personen de kinderrechter deelneemt.

Artikel 2:3

De artikelen 450, eerste en tweede lid, en 465, zesde lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek zijn niet van toepassing op de verplichte zorg die op grond van een zorgmachtiging of een crisismaatregel aan betrokkene wordt verleend.

Artikel 2:4

1. Betrokkene kan, ter voorkoming van tegengestelde belangen, niet als zijn vertegenwoordiger machtigen:

- a. de zorgaanbieder,
- b. de geneesheer-directeur,
- c. de zorgverantwoordelijke,
- d. een zorgverlener,
- e. een medewerker van de zorgaanbieder.

2. Indien betrokkene niet tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat is en geen vertegenwoordiger optreedt, doet de zorgaanbieder een verzoek voor een mentorschap als bedoeld in artikel 451, tweede lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek.

3. De betrokkene die minderjarig is, onder curatele is gesteld dan wel ten behoeve van wie een mentorschap is ingesteld, is bekwaam om op grond van deze wet in rechte op te treden.

4. Indien op grond van het in deze wet bepaalde een verzoekschrift wordt ingediend of beroep wordt ingesteld, behoeft de indiening niet door een procureur te geschieden.

5. Indien op grond van het in deze wet bepaalde een verzoekschrift wordt ingediend of beroep wordt ingesteld, is geen vast recht verschuldigd.

6. Artikel 282, vierde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is niet van toepassing.

7. Kosten van door de rechter opgeroepen getuigen en deskundigen komen ten laste van de Staat.

Artikel 2:5

1. Indien betrokkene nog niet de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, is er sprake van:

- a. instemming, indien de ouders die gezamenlijk het gezag uitoefenen respectievelijk de ouder die alleen het gezag uitoefent dan wel de voogd, instemmen;
- b. verzet, indien een van de ouders die gezamenlijk het gezag uitoefenen respectievelijk de ouder die alleen het gezag uitoefent dan wel de voogd, zich verzetten.

2. Indien betrokkene de leeftijd van twaalf maar nog niet die van zestien jaar heeft bereikt, is er sprake van:

- a. instemming, indien betrokkene en de ouders die gezamenlijk het gezag uitoefenen respectievelijk de ouder die alleen het gezag uitoefent dan wel de voogd, instemmen;
- b. verzet, indien betrokkene of een van de ouders die gezamenlijk het gezag uitoefenen respectievelijk de ouder die alleen het gezag uitoefent dan wel de voogd, zich verzetten.

3. Indien betrokkene de leeftijd van zestien jaar heeft bereikt, is er sprake van:

- a. instemming, indien betrokkene zelf instemt;
- b. verzet, indien betrokkene zich verzet.

4. Indien voor betrokkene een curator is benoemd of een mentorschap is ingesteld, is er sprake van:

- a. instemming, indien de curator of de mentor instemt;
- b. verzet, indien betrokkene, de curator of de mentor zich verzet.

Artikel 2:6

De termijn van de artikelen 7:7 en 8:10, eerste lid, wordt indien deze eindigt op een zaterdag, zondag of erkende feestdag, indien noodzakelijk, verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag is.

Artikel 2:7

Bij de voorbereiding, de uitvoering, de wijziging en de beëindiging van verplichte zorg wordt betrokkene in een voor hem begrijpelijke taal geïnformeerd.

HOOFDSTUK 3 CRITERIA VOOR EN DOELEN VAN VERPLICHTE ZORG

Artikel 3:1

1. Verplichte zorg is zorg die ondanks het verzet van betrokkene of zijn vertegenwoordiger kan worden verleend op grond van:

- a. een zorgmachtiging;
- b. een crisismaatregel;
- c. een beslissing tot tijdelijke verplichte zorg voorafgaand aan een crisismaatregel als bedoeld in artikel 7:4;
- d. een beslissing tot tijdelijke verplichte zorg in een noodsituatie als bedoeld in de artikelen 8:9 tot en met 8:11.

2. Betrokkene wordt geacht zich te verzetten tegen zorg, indien hij geen blijk geeft van de nodige bereidheid tot het ontvangen van zorg en voor betrokkene geen vertegenwoordiger optreedt.

Artikel 3:2

Zorg kan bestaan uit:

- a. een interventie, bestaande uit een vorm van verzorging, bejegening, behandeling, begeleiding of bescherming;
- b. toediening van medicatie, vocht en voeding, regelmatige medische controle of andere medische handelingen;
- c. pedagogische of therapeutische maatregelen;
- d. opname in een accommodatie;
- e. beperking van de bewegingsvrijheid;
- f. afzondering of separatie in een daartoe geschikte verblijfsruimte;
- g. beperking van het recht op het ontvangen van bezoek of het gebruik van communicatiemiddelen;
- h. toezicht op betrokkene;
- i. onderzoek aan kleding of lichaam;
- j. controle op de aanwezigheid van gedragsbeïnvloedende middelen;
- k. beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten.

Artikel 3:3

Indien het gedrag van een persoon als gevolg van zijn psychische stoornis leidt tot een aanzienlijk risico op ernstige schade voor hemzelf of voor een ander kan als uiterste middel verplichte zorg worden verleend, indien:

- a. er geen mogelijkheden voor zorg op basis van vrijwilligheid zijn;
- b. er voor betrokkene geen minder bezwarende alternatieven met het

beoogde effect zijn;

c. het verlenen van verplichte zorg, gelet op het beoogde doel evenredig is; en

d. redelijkerwijs te verwachten is dat het verlenen van verplichte zorg effectief is.

Artikel 3:4

1. Verplichte zorg kan worden verleend om:

a. een crisissituatie af te wenden;

b. een aanzienlijk risico op ernstige schade af te wenden;

c. een zorgplan op te stellen;

d. de geestelijke gezondheid van betrokkene te stabiliseren;

e. de geestelijke gezondheid van betrokkene dusdanig te herstellen dat hij zijn autonomie zo veel mogelijk herwint.

2. Indien het gedrag van een persoon als gevolg van zijn psychische stoornis leidt tot een aanzienlijk risico op ernstige schade voor zijn fysieke gezondheid, kan ook verplichte zorg worden verleend om zijn fysieke gezondheid te stabiliseren of te herstellen.

HOOFDSTUK 4 DE ZELFBINDINGSVERKLARING

Artikel 4:1

1. Een persoon die de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt en tot een redelijke waardering van zijn belangen in staat is ter zake van zorg in verband met zijn psychische stoornis, kan zich met een zelfbindingsverklaring verbinden tot zorg.

2. Betrokkene en de zorgverantwoordelijke stellen een zelfbindingsverklaring op waarin worden beschreven:

a. onder welke omstandigheden verplichte zorg aan betrokkene moet worden verleend om een aanzienlijk risico op ernstige schade voor hemzelf of een ander te voorkomen;

b. de zorg en de verplichte zorg die onder die omstandigheden aan betrokkene kan worden verleend en de maximale duur van de verplichte zorg;

c. de omstandigheden waaronder de verplichte zorg wordt beëindigd;

d. de geldigheidsduur van de zelfbindingsverklaring.

3. De zelfbindingsverklaring gaat vergezeld van een zorgplan als bedoeld in artikel 5:8.

4. Indien betrokkene de leeftijd van twaalf, maar nog niet die van zestien jaar heeft bereikt, betreft de zorgverantwoordelijke de vertegenwoordiger van betrokkene bij het opstellen van de zelfbindingsverklaring.

5. De patiëntenvertrouwenspersoon verleent op verzoek van betrokkene advies en bijstand bij het opstellen van de zelfbindingsverklaring.

6. Een onafhankelijk arts of een persoon, behorende bij door Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aangewezen categorieën van deskundigen, stelt een verklaring op waaruit blijkt of betrokkene tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat is.

Artikel 4:2

1. Betrokkene, de zorgverantwoordelijke en de geneesheer-directeur dateren en ondertekenen de zelfbindingsverklaring.

2. Indien betrokkene nog niet de leeftijd van zestien jaar heeft bereikt, ondertekent de vertegenwoordiger de zelfbindingsverklaring mede.

3. De geneesheer-directeur verstrekt de zelfbindingsverklaring aan betrokkene en een gewaarmerkt afschrift aan ten minste één door betrokkene aangewezen persoon en aan de commissie.

Artikel 4:3

De zelfbindingsverklaring kan tussentijds worden gewijzigd of ingetrokken. Op de wijziging of de intrekking zijn de artikelen 4:1 en 4:2 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 4:4

Bij een verzoek van betrokkene aan de commissie om een advies voor een zorgmachtiging op grond van een zelfbindingsverklaring is artikel 5:13 niet van toepassing.

HOOFDSTUK 5 DE COMMISSIE

Paragraaf 1 Instelling en taakomschrijving van de commissie

Artikel 5:1

Er is een commissie die tot taak heeft:

- a. de rechter te adviseren over en te verzoeken tot de afgifte van een zorgmachtiging;
- b. de geneesheer-directeur te adviseren over de beëindiging van verplichte zorg;
- c. de zorgmachtiging ten uitvoer te leggen;
- d. tekortkomingen in de uitvoering van de verplichte zorg te signaleren en te melden aan de inspectie;
- e. andere autoriteiten en instellingen die betrokken zijn bij de uitvoering van deze wet op verzoek of uit eigen beweging te adviseren over zorg en verplichte zorg;
- f. de samenwerking te bevorderen met zorgaanbieders en andere autoriteiten en instellingen die betrokken zijn bij het verlenen van zorg en verplichte zorg.

Artikel 5:2

1. Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport benoemt, schorst en ontslaat, in overeenstemming met de Minister van Justitie, de voorzitter en de leden van de commissie.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden de zetel, de organisatie, de samenstelling, de werkwijze van de commissie, de wijze van benoeming en de rechtspositie van de voorzitter en de leden van de commissie geregeld.

Paragraaf 2 Het verzoek

Artikel 5:3

1. Bij de commissie kan een schriftelijk en gemotiveerd verzoek worden ingediend om een advies over het verlenen van zorg en verplichte zorg aan een persoon aan de rechter voor te leggen.

2. De verzoeker maakt in het verzoek aannemelijk dat is voldaan aan de criteria voor verplichte zorg.

3. De verzoeker vermeldt in het verzoek de relatie met de persoon op wie het verzoek betrekking heeft.

4. Bij ministeriële regeling wordt op advies van de commissie een model voor een verzoek vastgesteld.

Artikel 5:4

1. De commissie kan een verzoek niet-ontvankelijk verklaren indien:
 - a. het verzoek onvolledig is;
 - b. de verzoeker onvoldoende relatie heeft met de persoon op wie het verzoek betrekking heeft;
 - c. het een herhaald verzoek betreft na een eerdere afwijzing door de commissie op inhoudelijke gronden en uit het verzoek onvoldoende blijkt dat de feiten en omstandigheden nadien veranderd zijn;
 - d. het een kennelijk onredelijk verzoek betreft.
2. De commissie doet zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk een week na ontvangst van het verzoek, schriftelijk mededeling aan de verzoeker van de gronden waarop het verzoek niet-ontvankelijk is.

Artikel 5:5

1. De commissie informeert betrokkene, zijn vertegenwoordiger en patiëntcontactpersoon schriftelijk over de mogelijkheid van advies en bijstand aan betrokkene door een patiëntenvertrouwenspersoon.
2. Indien betrokkene geen advocaat heeft, geeft de commissie nadat zij een verzoek in behandeling neemt, onverwijld aan de raad voor rechtsbijstand een last tot toevoeging van een advocaat aan betrokkene.
3. De commissie verstrekt de persoonsgegevens van een persoon voor wie een verzoek voor een zorgmachtiging in behandeling is genomen aan de patiëntenvertrouwenspersoon, met als doel betrokkene te kunnen informeren over de mogelijkheid tot advies en bijstand door een patiëntenvertrouwenspersoon.
4. De commissie verstrekt de persoonsgegevens niet, indien betrokkene daar bezwaar tegen heeft.

Paragraaf 3 De medische verklaring

Artikel 5:6

1. Ter voorbereiding van het advies aan de rechter draagt de commissie zorg voor een medische verklaring van een daartoe gespecialiseerde onafhankelijke arts over de actuele gezondheidstoestand van betrokkene. De medische verklaring vermeldt in elk geval:
 - a. de symptomen die betrokkene vertoont, en zo mogelijk, een diagnose van de psychische stoornis van betrokkene;
 - b. de relatie tussen de psychische stoornis en het gedrag dat tot het aanzienlijke risico op ernstige schade leidt;
 - c. de zorg die noodzakelijk is om het aanzienlijke risico op ernstige schade weg te nemen.
2. Bij ministeriële regeling wordt op advies van de commissie een model voor een medische verklaring vastgesteld.
3. De arts pleegt zo mogelijk tevoren overleg met de zorgverantwoordelijke of de huisarts.

Paragraaf 4 De zorgkaart en het zorgplan

Artikel 5:7

1. De zorgverantwoordelijke stelt samen met betrokkene en zijn vertegenwoordiger een zorgkaart op. De zorgkaart vermeldt de voorkeuren van betrokkene.
2. De patiëntenvertrouwenspersoon verleent op verzoek van betrokkene advies en bijstand bij het opstellen van de zorgkaart.

Artikel 5:8

1. De zorgverantwoordelijke stelt in overleg met betrokkene en zijn vertegenwoordiger een zorgplan op. Het zorgplan vermeldt in elk geval:
 - a. een diagnose van de psychische stoornis;
 - b. de zorg die noodzakelijk is om het aanzienlijke risico op ernstige schade weg te nemen;
 - c. het doel van verplichte zorg;
 - d. de voorwaarden die noodzakelijk zijn om de deelname van betrokkene aan het maatschappelijk leven te bevorderen;
 - e. de wijze waarop rekening wordt gehouden met de voorkeuren van betrokkene ten aanzien van de zorg, zoals vastgelegd op de zorgkaart of in de zelfbindingsverklaring;
 - f. de minimale en maximale duur van de afzonderlijke vormen van zorg;
 - g. de wijze waarop de zorgaanbieder en de geneesheer-directeur de kwaliteit van de verplichte zorg bewaken;
 - h. de evaluatiemomenten waarop de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke de subsidiariteit, proportionaliteit, effectiviteit en veiligheid beoordelen van de zorg en de verplichte zorg;
 - i. de zorgaanbieder, de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke die kunnen worden belast met de uitvoering van de zorgmachtiging, en zonodig de accommodatie.
2. Indien de zorgverantwoordelijke en betrokkene of zijn vertegenwoordiger niet tot overeenstemming komen, vermeldt het zorgplan de redenen daarvoor.
3. Bij ministeriële regeling wordt op advies van de commissie in overeenstemming met de inspectie een model voor een zorgplan vastgesteld.

Artikel 5:9

1. Indien er geen zorgverantwoordelijke is, wijst de commissie een arts aan op wie de verplichting van artikel 5:8 rust.
2. De zorgverantwoordelijke pleegt over het zorgplan tevoren overleg met de zorgverleners, en zo mogelijk tevoren overleg met de huisarts en de patiëntcontactpersoon. Indien de aard van de psychische stoornis daartoe noodzaakt, pleegt de zorgverantwoordelijke tevoren overleg met personen, behorende bij door Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aangewezen categorieën van deskundigen.
3. De patiëntvertrouwenspersoon verleent op verzoek van betrokkene advies en bijstand bij het opstellen van het zorgplan.

Paragraaf 5 Gegevensverstrekking

Artikel 5:10

De zorgverantwoordelijke verstrekt de zorgkaart en het zorgplan aan de commissie.

Artikel 5:11

1. De commissie is bevoegd inlichtingen te vorderen of inzage te vorderen van gegevens en bescheiden, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van de taken, bedoeld in artikel 5:1, eerste lid, onderdelen a, b en d, noodzakelijk is.
2. Een ieder is verplicht aan de commissie binnen de door haar gestelde redelijke termijn alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan vorderen bij de uitoefening van haar taken en bevoegdheden.

Artikel 5:12

1. Degene die op grond van een wettelijk voorschrift of op grond van zijn ambt of beroep tot geheimhouding is verplicht, kan zonder toestemming van degene die het betreft aan de commissie inlichtingen verstrekken, indien dit noodzakelijk is voor de uitoefening van de taken van de commissie, bedoeld in artikel 5:1, eerste lid, onderdelen a, b en d.

2. De leden van de commissie zijn tot geheimhouding verplicht van hetgeen in de uitoefening van hun taak aan hen is toevertrouwd, tenzij enig wettelijk voorschrift hen tot mededeling verplicht of uit hun taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

Paragraaf 6 Hoorzitting

Artikel 5:13

1. De commissie stelt op een hoorzitting in elk geval de verzoeker, betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgverantwoordelijke, de patiëntcontactpersoon, de advocaat en zonodig andere personen in de gelegenheid om hun zienswijze kenbaar te maken.

2. De commissie hoort de personen, bedoeld in het eerste lid, zo mogelijk gelijktijdig en gezamenlijk, tenzij betrokkene daar bezwaar tegen heeft.

3. Indien betrokkene niet in staat is zich naar de hoorzitting te begeven en in Nederland verblijft, wordt hij gehoord op zijn verblijfplaats. Indien betrokkene niet in Nederland verblijft, wordt de behandeling van het verzoek en de hoorzitting aangehouden totdat betrokkene in Nederland kan worden gehoord.

4. Indien betrokkene de Nederlandse taal niet beheerst, heeft hij recht op bijstand van een beëdigde tolk, als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Wet beëdigde tolken en vertalers.

Paragraaf 7 Advies commissie

Artikel 5:14

1. De commissie deelt zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk vier weken na ontvangst van het verzoek, schriftelijk en gemotiveerd het advies mee aan de verzoeker, betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgverantwoordelijke, de geneesheer-directeur, de zorgaanbieder, de patiëntcontactpersoon en de advocaat. De commissie deelt tevens mee of een verzoek voor de afgifte van een zorgmachtiging aan de rechter is voorgelegd.

2. De commissie kan de rechter tot afgifte van een zorgmachtiging adviseren, indien naar haar oordeel:

- a. met voldoende zekerheid een psychische stoornis is vastgesteld;
- b. aan de criteria voor verplichte zorg is voldaan; en,
- c. met de in het zorgplan opgenomen zorg het aanzienlijke risico op ernstige schade kan worden weggenomen.

3. Het advies van de commissie bevat daarnaast in ieder geval:

- a. een beoordeling van de afzonderlijke onderdelen van het zorgplan als bedoeld in artikel 5:8, eerste lid;
- b. een weergave van de zienswijze van de personen die zijn gehoord bij de hoorzitting;
- c. de zorgaanbieder en de geneesheer-directeur die met de uitvoering van de verplichte zorg kunnen worden belast.

4. De commissie pleegt voorafgaand aan het advies overleg met de beoogde zorgaanbieder en geneesheer-directeur over de beschikbare capaciteit en de mogelijkheden om de beoogde zorg en verplichte zorg aan betrokkene te verlenen.

5. Indien de commissie van oordeel is dat niet is voldaan aan de criteria voor verplichte zorg, vermeldt zij de redenen daarvan in haar advies en zo mogelijk:

- a. de mogelijkheden voor zorg op basis van vrijwilligheid;
- b. minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect.

Artikel 5:15

1. Indien de commissie op basis van de medische verklaring, het zorgplan, de zorgkaart, de zelfbindingsverklaring, andere informatie of de hoorzitting van oordeel is dat is voldaan aan de criteria voor verplichte zorg, legt zij een verzoek tot afgifte van een zorgmachtiging aan de rechter voor.

2. Indien de commissie van oordeel is dat niet is voldaan aan de criteria voor verplichte zorg, kan de verzoeker binnen 14 dagen nadat het advies van de commissie aan hem is meegedeeld, de commissie schriftelijk en gemotiveerd verzoeken alsnog een verzoek tot afgifte van een zorgmachtiging aan de rechter voor te leggen.

3. Indien uit de medische verklaring blijkt dat de psychische stoornis van betrokkene noodzaakt tot zorg en het verzoek als bedoeld in het tweede lid voldoende gemotiveerd is, legt de commissie alsnog een verzoek tot afgifte van een zorgmachtiging aan de rechter voor.

Artikel 5:16

1. Indien een verzoek als bedoeld in artikel 5:3 bij de commissie is ingediend, legt de commissie zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen vier weken een verzoek tot afgifte voor een zorgmachtiging aan de rechter voor of beslist de commissie zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen vier weken dat zij geen advies aan de rechter zal voorleggen.

2. Indien een verzoek als bedoeld in de artikelen 4:4 en 7:9 bij de commissie is ingediend, legt de commissie zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen drie werkdagen een verzoek tot afgifte voor een zorgmachtiging aan de rechter voor of beslist de commissie zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen drie werkdagen dat zij geen advies aan de rechter zal voorleggen.

3. Indien een verzoek als bedoeld in artikel 8:10, vierde lid, bij de commissie is ingediend, legt de commissie zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen vijf werkdagen een verzoek tot afgifte voor een zorgmachtiging aan de rechter voor of beslist de commissie zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen vijf werkdagen dat zij geen advies aan de rechter zal voorleggen.

Paragraaf 8 Het verzoek aan de rechter

Artikel 5:17

1. Bij een verzoek aan de rechter tot afgifte van een zorgmachtiging voegt de commissie in elk geval:

- b. de medische verklaring,
- c. de zorgkaart,
- d. het zorgplan, tenzij het een verzoek voor een zorgmachtiging die strekt tot het opstellen van het zorgplan of een verzoek als bedoeld in artikel 7:9 betreft,
- e. haar advies.

2. Indien het een verzoek betreft tot afgifte van een zorgmachtiging op grond van artikel 4:4 voegt de commissie bij het verzoek:

- a. de medische verklaring,
- b. de zorgkaart,
- c. de zelfbindingsverklaring,

- d. haar advies.
- 3. De commissie voegt daarnaast bij haar verzoek:
 - a. indien betrokkene minderjarig is, een uittreksel uit het in artikel 244 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde register, of een verklaring van de griffie van de rechtbank dat ten aanzien van de minderjarige het register geen gegevens bevat;
 - b. indien betrokkene onder curatele gesteld, een uittreksel uit het in artikel 391 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde register;
 - c. indien ten behoeve van betrokkene een mentorschap is ingesteld, een afschrift van de beschikking waarbij het mentorschap is ingesteld en die waarbij een mentor is benoemd.

Paragraaf 9 Gegevensverwerking en bewaartermijnen

Artikel 5:18

1. De commissie houdt ten behoeve van de uitoefening van haar taken en van het toezicht door de inspectie een register bij van:
 - a. de verzoeken voor een crisismaatregel;
 - b. de verzoeken voor een zorgmachtiging;
 - c. de beslissingen van de burgemeester op een verzoek voor een crisismaatregel;
 - d. de beslissingen van de commissie op een verzoek voor een zorgmachtiging;
 - e. de medische verklaringen;
 - f. de zorgkaarten;
 - g. de zorgplannen;
 - h. de adviezen van de commissie;
 - i. de beslissingen van de rechter op een verzoek voor een zorgmachtiging;
 - j. de beslissingen op grond van hoofdstuk 8;
 - k. de beslissingen van de klachtencommissie.
2. De commissie houdt ter bescherming van betrokkene een register bij van de zelfbindingsverklaringen.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen op advies van de commissie regels worden gesteld over de gegevens die in het register worden vastgelegd, de wijze waarop de gegevens aan de commissie worden verstrekt en de wijze waarop de commissie de gegevens aan de inspectie verstrekt.

Artikel 5:19

1. De commissie bewaart de gegevens en bescheiden dertig jaar na de beëindiging van de zorgmachtiging of de crisismaatregel.
2. Indien de commissie geen verzoek aan de rechter heeft voorgelegd, bewaart de commissie de gegevens en bescheiden vijf jaar nadat zij advies heeft uitgebracht of een jaar nadat zij een verzoek niet ontvankelijk heeft verklaard.
3. Betrokkene kan de commissie niet verzoeken om de gegevens eerder te vernietigen.
4. Vernietiging van de gegevens en bescheiden vindt na de in het eerste en tweede lid genoemde periode niet plaats, wanneer redelijkerwijs aannemelijk is dat de bewaring van de gegevens en bescheiden van aanmerkelijk belang is voor een ander dan betrokkene, alsmede voor zover het bij of krachtens de wet bepaalde zich tegen vernietiging verzet.

Artikel 5:20

1. De commissie verstrekt de gegevens en bescheiden die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van hun taken aan personen en organisaties die zijn belast met de uitvoering van deze wet.

2. De commissie kan gegevens en bescheiden anders dan bedoeld in het eerste lid, alleen verstrekken:

- a. met toestemming van betrokkene;
- b. voor zover de persoonlijke levenssfeer van derden daardoor niet wordt geschaad;
- c. indien het bij of krachtens wet bepaalde daartoe verplicht.

Artikel 5:21

1. Gegevens en bescheiden van de commissie kunnen zonder toestemming van betrokkene ten behoeve van statistiek of wetenschappelijk onderzoek worden verstrekt, indien:

- a. het onderzoek voorziet in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van betrokkene niet wordt geschaad;
- b. het onderzoek een zwaarwegend algemeen belang dient;
- c. betrokkene niet uitdrukkelijk bezwaar heeft gemaakt tegen verstrekking.

2. De commissie houdt aantekening van verstrekking.

HOOFDSTUK 6 ZORGMACHTIGING

Paragraaf 1 Afgifte zorgmachtiging

Artikel 6:1

1. De rechter stelt na de ontvangst van het verzoek van de commissie voor afgifte van een zorgmachtiging betrokkene, zijn vertegenwoordiger, zijn advocaat en een of meer leden van de commissie in de gelegenheid om hun zienswijze kenbaar te maken.

2. De rechter kan zich zonodig en zo mogelijk laten voorlichten door:
- a. de verzoeker, bedoeld in artikel 5:3;
 - b. de echtgenoot, de geregistreerd partner, de levensgezel of degene die betrokkene feitelijk verzorgt;
 - c. elke meerderjarige bloedverwant in de rechte lijn of de zijlijn tot en met de tweede graad en elke meerderjarige aanverwant tot en met de tweede graad, of
 - d. de zorgaanbieder of de zorgverantwoordelijke;
 - e. de arts die de medische verklaring heeft opgesteld.

3. Indien betrokkene niet in staat is zich naar de rechtbank te begeven en in Nederland verblijft, kan hij worden gehoord op zijn verblijfplaats. Indien betrokkene niet in Nederland verblijft, wordt de behandeling van het verzoek door de rechtbank aangehouden totdat betrokkene in Nederland kan worden gehoord.

4. De rechter kan onderzoek door deskundigen bevelen en is bevoegd deze deskundigen alsmede getuigen op te roepen. De rechter roept de door betrokkene opgegeven deskundigen en getuigen op, tenzij hij van oordeel is dat door het achterwege blijven daarvan betrokkene redelijkerwijs niet in zijn belangen kan worden geschaad. Indien hij een opgegeven deskundige of getuige niet heeft opgeroepen, vermeldt hij de reden daarvan in de uitspraak.

5. De rechter kan verplichten te verschijnen:

- a. de verzoeker, bedoeld in artikel 5:3;
- b. de arts die de medische verklaring heeft opgesteld;
- c. de zorgaanbieder of de zorgverantwoordelijke;

d. de leden van de commissie.

6. Indien de rechter zich laat voorlichten in afwezigheid van betrokkene, wordt de zakelijke inhoud van de verstrekte inlichtingen aan betrokkene medegedeeld.

7. Betrokkene en zijn advocaat worden in de gelegenheid gesteld hun zienswijze kenbaar te maken naar aanleiding van de mededelingen en verklaringen van de personen, bedoeld in het tweede en vierde lid.

8. Kosten van getuigen en deskundigen in verband met de toepassing van het vierde lid, komen ten laste van 's Rijks kas. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de vergoeding van kosten.

Artikel 6:2

De rechter doet zo spoedig mogelijk uitspraak, maar uiterlijk:

a. twee weken na ontvangst van een verzoek als bedoeld in artikel 5:15, eerste en derde lid;

b. drie werkdagen na ontvangst van een verzoek voor een zorgmachtiging op grond van een verzoek als bedoeld in de artikelen 4:4, 7:9 en 8:10, vierde lid.

Artikel 6:3

1. De rechter kan een zorgmachtiging verlenen, indien naar zijn oordeel:

a. met voldoende zekerheid een psychische stoornis is vastgesteld;

b. aan de criteria voor verplichte zorg is voldaan; en,

c. met de in het zorgplan opgenomen zorg het aanzienlijke risico op ernstige schade kan worden weggenomen.

2. Indien de rechter redenen heeft om van het advies van de commissie af te wijken, vermeldt hij deze redenen in de beslissing.

3. De zorgmachtiging vermeldt in elk geval:

a. de zorg die noodzakelijk is om het aanzienlijke risico op ernstige schade weg te nemen;

b. de voorwaarden die noodzakelijk zijn om deelname van betrokkene aan het maatschappelijk leven te bevorderen;

c. de wijze waarop rekening wordt gehouden met de voorkeuren van betrokkene, zoals vastgelegd op de zorgkaart of in de zelfbindingsverklaring;

d. de minimale en maximale duur van de afzonderlijke vormen van zorg;

e. de wijze waarop de zorgaanbieder en de geneesheer-directeur de kwaliteit van de verplichte zorg bewaken;

f. de evaluatiemomenten waarop de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke de subsidiariteit, proportionaliteit, effectiviteit en veiligheid van de zorg en de verplichte zorg beoordelen;

g. de zorgaanbieder, de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke die worden belast met de uitvoering van de zorgmachtiging;

h. de mogelijkheid tot het verlenen van advies en bijstand door een patiëntenvertrouwenspersoon.

4. De zorgmachtiging is bij voorraad uitvoerbaar.

5. De griffie van de rechtbank zendt een afschrift van de beslissing van de rechter aan:

a. betrokkene;

b. de vertegenwoordiger;

c. de advocaat;

d. de ouders die het gezag uitoefenen, de voogd, de curator of de mentor;

e. de echtgenoot, partner, levensgezel of degene die betrokkene verzorgt;

f. de verzoeker, bedoeld in artikel 5:3;

- g. de zorgaanbieder, de zorgverantwoordelijke en de huisarts;
- h. de commissie.

6. Indien een machtiging betrekking heeft op een minderjarige die onder toezicht is gesteld, geldt deze als machtiging, als bedoeld in artikel 261 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek.

Paragraaf 2 Geldigheidsduur

Artikel 6:4

1. De rechter verleent een zorgmachtiging voor de duur die noodzakelijk is om het aanzienlijke risico op ernstige schade weg te nemen, maar maximaal voor:

- a. zes weken, indien het doel van verplichte zorg de gronden, bedoeld in artikel 3:4, eerste lid, onderdelen a of b, betreft,
- b. zes maanden, indien het doel van verplichte zorg de gronden, bedoeld in artikel 3:4, eerste lid, onderdelen c tot en met e, betreft,
- c. twaalf maanden, indien het een zorgmachtiging betreft die aansluit op een zorgmachtiging als bedoeld onder b,
- d. twee jaar, indien het een aansluitende zorgmachtiging betreft voor een persoon die gedurende ten minste de afgelopen vijf jaar aaneengesloten verplichte zorg heeft ontvangen.

2. De commissie kan een schriftelijk en gemotiveerd verzoek indienen bij de rechter voor een verlenging van de duur van de zorgmachtiging voor een periode van maximaal vier weken, indien de commissie een advies voorbereidt voor een aansluitende zorgmachtiging.

Paragraaf 3 Vervallen zorgmachtiging

Artikel 6:5

De zorgmachtiging vervalt, indien:

- a. de geldigheidsduur is verstreken;
- b. de beslissing van de geneesheer-directeur, bedoeld in artikel 8:20, tot beëindiging van het verlenen van alle vormen van verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging, zonder dat daaraan voorwaarden of beperkingen zijn verbonden, onherroepelijk is geworden;
- c. de rechter op grond van een verzoek van de commissie als bedoeld in artikel 8:20, zesde lid, heeft beslist tot beëindiging van het verlenen van alle vormen van verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging, zonder dat daaraan voorwaarden of beperkingen zijn verbonden;
- d. een nieuwe zorgmachtiging ten uitvoer wordt gelegd.

HOOFDSTUK 7 CRISISMAATREGEL

Paragraaf 1 Verzoek crisismaatregel

Artikel 7:1

1. Bij de burgemeester kan een gemotiveerd en bij voorkeur schriftelijk verzoek worden ingediend om een crisismaatregel te nemen.

2. De verzoeker maakt in het verzoek aannemelijk dat is voldaan aan de criteria voor verplichte zorg.

3. De verzoeker vermeldt in het verzoek de relatie met de persoon op wie het verzoek betrekking heeft.

4. Bij ministeriële regeling wordt op advies van de commissie een model voor een schriftelijk verzoek vastgesteld.

5. De burgemeester zendt onverwijld een afschrift van het verzoek voor een crisismaatregel aan betrokkene, zijn vertegenwoordiger, zijn advocaat en aan de commissie.

Artikel 7:2

1. De burgemeester kan een kennelijk ongegrond verzoek niet-ontvankelijk verklaren, indien:

- a. het verzoek onvolledig is;
- b. de verzoeker onvoldoende relatie heeft met de persoon op wie het verzoek betrekking heeft;
- c. het een herhaald verzoek betreft na een eerdere afwijzing door de burgemeester op inhoudelijke gronden en uit het verzoek onvoldoende blijkt dat de feiten en omstandigheden nadien veranderd zijn;
- d. het een kennelijk onredelijk verzoek betreft.

2. De burgemeester doet zo spoedig mogelijk mededeling aan de verzoeker van de gronden waarop het verzoek niet-ontvankelijk is.

Artikel 7:3

De burgemeester kan op verzoek of ambtshalve een crisismaatregel nemen, indien:

- a. er sprake is van een onmiddellijk dreigend aanzienlijk risico op ernstige schade;
- b. er een ernstig vermoeden bestaat dat een psychische stoornis van een persoon dit risico veroorzaakt;
- c. de crisissituatie dermate ernstig is dat de procedure voor een zorgmachtiging niet kan worden afgewacht; en
- d. betrokkene of de vertegenwoordiger zich verzet tegen zorg op basis van vrijwilligheid.

Paragraaf 2 Tijdelijke verplichte zorg voorafgaand aan een crisismaatregel

Artikel 7:4

1. Voorafgaand aan de beslissing over een crisismaatregel kan gedurende korte tijd verplichte zorg aan een persoon worden verleend, indien redelijkerwijs mag worden verondersteld dat een crisismaatregel zal worden genomen.

2. De kortdurende verplichte zorg voorafgaand aan de beslissing over een crisismaatregel kan alleen als uiterste middel worden verleend indien dit noodzakelijk is in verband met de voorbereiding van de crisismaatregel en uitsluitend gedurende de periode die benodigd is om de procedure voor de crisismaatregel af te ronden.

3. De kortdurende verplichte zorg voorafgaand aan de beslissing over een crisismaatregel kan in uitzonderlijke gevallen voor de duur van ten hoogste twaalf uren worden verleend.

4. Teneinde te laten onderzoeken of een crisismaatregel moet worden genomen en in afwachting van de beslissing op het verzoek voor een crisismaatregel kan een beslissing worden genomen om betrokkene:

- a. tijdelijk in zijn bewegingsvrijheid te beperken;
- b. tijdelijk zijn vrijheid te benemen;
- c. onverwijld over te brengen of over te laten brengen naar een plaats die geschikt is voor tijdelijk verblijf.

5. De bevoegdheid, bedoeld in het vierde lid, komt uitsluitend toe aan:

- a. de ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitoefening van de politietaak;
- b. degene die is belast met de uitvoering van het ambulancevervoer, bedoeld in artikel 1 van de Wet ambulancevervoer;
- c. de zorgaanbieder, de geneesheer-directeur en de zorgverantwoorde-

lijke die zorg verlenen op basis van vrijwilligheid;

d. personen behorende bij door Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aangewezen categorieën van deskundigen.

6. Het onderbrengen van betrokkene bij de politie of de Koninklijke marechaussee vindt slechts plaats zolang er redelijkerwijs geen andere geschikte plaats beschikbaar is.

Paragraaf 3 Voorbereiding en beslissing crisismaatregel

Artikel 7:5

1. De burgemeester zorgt voor een medische verklaring van een daartoe gespecialiseerde onafhankelijke arts. De medische verklaring geeft inzicht in de actuele gezondheidstoestand van betrokkene en vermeldt in elk geval:

a. de symptomen die betrokkene vertoont, en zo mogelijk, een diagnose van de psychische stoornis van betrokkene;

b. de relatie tussen de psychische stoornis en het gedrag dat tot een aanzienlijk risico op ernstige schade leidt; en

c. de zorg die noodzakelijk is om de crisissituatie af te wenden.

2. De arts vermeldt zo mogelijk de zorgaanbieder en de geneesheer-directeur die worden belast met de uitvoering van de crisismaatregel en zonodig de accommodatie.

3. Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport stelt op advies van de commissie een model vast voor de verklaring.

4. De arts pleegt zo mogelijk tevoren overleg met de zorgverantwoordelijke of de huisarts. Indien de arts geen psychiater is, pleegt hij overleg met een psychiater.

5. De arts raadpleegt het zelfbindingsregister, bedoeld in artikel 5:18, tweede lid.

Artikel 7:6

1. De burgemeester kan op verzoek of ambtshalve een crisismaatregel nemen, indien naar zijn oordeel aan de criteria van artikel 7:3 is voldaan en met de crisismaatregel het aanzienlijke risico op ernstige schade kan worden weggenomen.

2. De burgemeester neemt niet eerder een crisismaatregel dan nadat hij:

a. zich door middel van een medische verklaring op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van betrokkene;

b. betrokkene of zijn vertegenwoordiger, zo mogelijk, in de gelegenheid heeft gesteld om te worden gehoord;

c. het zelfbindingsregister, bedoeld in artikel 5:18, tweede lid, heeft geraadpleegd.

3. De burgemeester neemt zo spoedig mogelijk na ontvangst van het verzoek, bedoeld in artikel 7:1, een beslissing over het verzoek voor een crisismaatregel.

4. De burgemeester vermeldt in de crisismaatregel in elk geval:

a. de zorg die noodzakelijk is om de crisissituatie af te wenden;

b. de geneesheer-directeur en de zorgaanbieder die worden belast met de uitvoering van de crisismaatregel en zonodig de accommodatie;

c. de mogelijkheid van advies en bijstand door een patiëntenvertrouwenpersoon.

5. De burgemeester zendt onverwijld een afschrift van zijn beslissing op het verzoek voor een crisismaatregel aan betrokkene, zijn vertegenwoordiger, zijn advocaat en aan de commissie.

6. Indien betrokkene geen advocaat heeft, geeft de burgemeester binnen 24 uur na het nemen van de crisismaatregel de raad voor rechtsbijstand een last tot toevoeging van een advocaat aan betrokkene.

7. De commissie verstrekt de persoonsgegevens van betrokkene aan de patiëntenvertrouwenspersoon, met als doel betrokkene te kunnen informeren over de mogelijkheid tot advies en bijstand door een patiëntenvertrouwenspersoon.

8. De commissie verstrekt de persoonsgegevens niet, indien betrokkene daar bezwaar tegen heeft.

Paragraaf 4 Geldigheidsduur

Artikel 7:7

De burgemeester bepaalt de geldigheidsduur van de crisismaatregel, die ten hoogste drie dagen bedraagt.

Artikel 7:8

De crisismaatregel vervalt, indien:

a. de geldigheidsduur is verstreken, tenzij de commissie voor het verstrijken van de geldigheidsduur een verzoek voor een zorgmachtiging heeft gedaan. In dat geval vervalt de crisismaatregel op het moment waarop de rechter heeft beslist op het verzoek;

b. de geneesheer-directeur een beslissing als bedoeld in artikel 8:20 heeft genomen tot beëindiging van het verlenen van alle vormen van verplichte zorg op grond van een crisismaatregel, zonder dat daaraan voorwaarden of beperkingen zijn verbonden.

Paragraaf 5 Verzoek zorgmachtiging

Artikel 7:9

1. De commissie kan op verzoek of ambtshalve een verzoek indienen bij de rechter voor een zorgmachtiging die aansluit op een crisismaatregel.

2. De commissie hoort indien mogelijk, de verzoeker, betrokkene, zijn vertegenwoordiger en zijn advocaat of biedt hen de mogelijkheid hun zienswijze op een andere wijze kenbaar te maken.

3. De commissie voegt een medische verklaring, waaruit blijkt dat met voldoende zekerheid een psychische stoornis is vastgesteld, en zo mogelijk een zorgplan, bij het verzoek.

4. Bij een verzoek aan de commissie als bedoeld in het eerste lid is artikel 5:13 niet van toepassing.

Paragraaf 6 Beroep

Artikel 7:10

1. Betrokkene kan door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoek binnen drie weken na de dag waarop de burgemeester de crisismaatregel heeft genomen, bij de rechter beroep instellen tegen de crisismaatregel.

2. Tegen de beslissing van rechter, bedoeld in het eerste lid, staat geen hoger beroep open.

Paragraaf 7 Mandaat wethouder

Artikel 7:11

De burgemeester kan een wethouder mandaat verlenen voor het nemen van een crisismaatregel.

HOOFDSTUK 8 RECHTEN EN Plichten BIJ DE TenuitvoER- LEGGING EN UITvoERING VAN DE ZORGMACHTIGING EN DE CRISISMAATREGEL

Paragraaf 1 Tenuitvoerlegging zorgmachtiging en crisismaatregel

Artikel 8:1

1. De commissie is belast met de tenuitvoerlegging van de zorgmachtiging. De tenuitvoerlegging geschiedt onverwijld, doch uiterlijk binnen twee weken na afgifte.

2. De burgemeester is belast met de tenuitvoerlegging van de crisismaatregel. De tenuitvoerlegging geschiedt binnen 24 uur na afgifte.

3. Zo nodig kan bij de tenuitvoerlegging van de zorgmachtiging onderscheidenlijk de crisismaatregel de hulp worden ingeroepen van:

- a. zorgverleners met kennis van en ervaring met het verlenen van zorg en verplichte zorg;
- b. ambtenaren van politie.

Artikel 8:2

1. De personen, bedoeld in artikel, 8:1, derde lid, kunnen, uitsluitend voor zover dat redelijkerwijs nodig is voor de tenuitvoerlegging van de zorgmachtiging of de crisismaatregel:

- a. elke plaats betreden waar de betrokkene zich bevindt;
- b. voorwerpen ontnemen die een gevaar voor de veiligheid van betrokkene of voor anderen kunnen opleveren en hem daartoe aan de kleding of het lichaam onderzoeken.

2. De ambtenaren van politie, bedoeld in artikel 8:1, derde lid, onderdeel b, kunnen, uitsluitend voor zover dat redelijkerwijs nodig is voor de tenuitvoerlegging van de zorgmachtiging of de crisismaatregel de woning van betrokkene zonder zijn toestemming binnentreden.

3. De ontnomen voorwerpen worden voor betrokkene bewaard, voor zover dit niet in strijd is met enig wettelijk voorschrift.

Paragraaf 2 Uitvoering van de zorgmachtiging en de crisismaatregel

Artikel 8:3

1. De verplichte zorg wordt in beginsel toegepast op basis van een richtlijn.

2. De richtlijn is gericht op:
- a. het voorkomen van verplichte zorg;
 - b. keuze voor de minst bezwarende vorm van verplichte zorg;
 - c. het beperken van de duur van de verplichte zorg;
 - d. de veiligheid van betrokkene;
 - e. het voorkomen van nadelige effecten op lange termijn voor betrokkene.

3. De richtlijn vermeldt in ieder geval:

- a. de vormen van verplichte zorg;
- b. de alternatieven voor de verplichte zorg;
- c. de evaluatiemomenten waarop de subsidiariteit, proportionaliteit, effectiviteit en veiligheid voor betrokkene van de verplichte zorg wordt getoetst;
- d. de wijze van intern toezicht;
- e. de aanvullende zorgvuldigheidseisen bij kinderen en jeugdigen;
- f. de aanvullende zorgvuldigheidseisen bij tijdelijke verplichte zorg in onvoorziene situaties;
- g. de opleiding en ervaring van de personen die de verplichte zorg verlenen;

h. de minimale personele bezetting voor verantwoorde uitvoering van de verplichte zorg.

4. De richtlijn vermeldt zonedig de bouwkundige eisen voor de accommodatie waar de verplichte zorg wordt verleend.

Artikel 8:4

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen de vormen van verplichte zorg worden bepaald, die uitsluitend op basis van een richtlijn kunnen worden verleend.

2. Indien geen richtlijn tot stand komt of het kwaliteitsniveau van de richtlijn daartoe noodzaakt, kan Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport op advies van de inspectie een richtlijn met minimumnormen vaststellen.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld ten aanzien van de kwaliteit van de verplichte zorg, de veiligheid binnen de accommodatie en de bouwkundige eisen ten aanzien van de accommodatie waar verplichte zorg wordt verleend.

Artikel 8:5

1. De zorgaanbieder is verplicht de zorg, genoemd in de zorgmachtiging of de crisismaatregel, te verlenen.

2. De zorgaanbieder kan alleen de vormen van verplichte zorg verlenen die zijn opgenomen in de zorgmachtiging, de crisismaatregel of een beslissing op grond van de artikelen 8:9 tot en met 8:11.

Artikel 8:6

1. De zorgaanbieder draagt er zorg voor dat de zorgkaart van betrokkene bekend is bij de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke.

2. Betrokkene kan zijn voorkeuren en wensen op de zorgkaart laten vastleggen of wijzigen. Indien de voorkeuren en wensen in strijd zijn met de zorgmachtiging of crisismaatregel kan de geneesheer-directeur hiervan aantekening maken op de zorgkaart.

Artikel 8:7

1. De zorgverantwoordelijke neemt ter uitvoering van de zorgmachtiging of de crisismaatregel een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg niet dan nadat:

a. hij zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van betrokkene,

b. de zorgverantwoordelijke met betrokkene en personen behorende bij door Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aangewezen categorieën van deskundigen over de voorgenomen beslissing overleg heeft gevoerd.

2. De zorgverantwoordelijke stelt een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging of een crisismaatregel op schrift en voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering.

3. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, zijn vertegenwoordiger, de patiëntcontactpersoon en de commissie een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing.

Artikel 8:8

De zorgaanbieder, de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke kunnen bij de uitvoering van de zorgmachtiging zo nodig de hulp inroepen van personen met kennis en ervaring met het verlenen van zorg en verplichte zorg en ambtenaren van politie.

Artikel 8:9

De zorgverantwoordelijke kan, indien betrokkene of zijn vertegenwoordiger zich daartegen verzet, niet beslissen tot het verlenen van verplichte zorg waar de zorgmachtiging of de crisismaatregel niet in voorziet, tenzij dit tijdelijk ter afwijking van een noodsituatie noodzakelijk is, gelet op:

- a. een aanzienlijk risico op ernstige schade voor betrokkene of anderen;
- b. de veiligheid binnen de accommodatie of andere locatie waar de zorg of verplichte zorg wordt verleend;
- c. de bescherming van rechten en vrijheden van anderen;
- d. de voorkoming van strafbare feiten.

Artikel 8:10

1. De duur van de tijdelijke verplichte zorg op grond van artikel 8:9 is beperkt tot een periode van drie dagen.

2. De zorgverantwoordelijke doet onverwijld mededeling aan de geneesheer-directeur van de beslissing tot tijdelijke verplichte zorg en van de beëindiging van de tijdelijke verplichte zorg.

3. Indien de tijdelijke verplichte zorg niet binnen twaalf uur kan worden beëindigd, doet de zorgverantwoordelijke hiervan mededeling aan de geneesheer-directeur.

4. Indien de zorgverantwoordelijke van oordeel is dat de tijdelijke verplichte zorg na de in het eerste lid bedoelde periode moet worden voortgezet, kan hij daartoe uitsluitend beslissen, indien een verzoek voor wijziging van de zorgmachtiging bij de commissie is ingediend.

5. De commissie behandelt het verzoek, bedoeld in het derde lid, zo spoedig mogelijk.

6. De verplichte zorg, bedoeld in het derde lid, kan worden verleend totdat de rechter uitspraak heeft gedaan over de wijziging van de zorgmachtiging of de commissie besluit geen verzoek aan de rechter voor te leggen.

Artikel 8:11

1. De zorgverantwoordelijke stelt een beslissing als bedoeld in de artikelen 8:9 tot en met 8:10 op schrift en voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering.

2. De beslissing vermeldt het moment waarop de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke, de proportionaliteit, de subsidiariteit, de effectiviteit en de veiligheid van de tijdelijke verplichte zorg beoordelen.

3. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, zijn vertegenwoordiger, de patiëntcontactpersoon, de advocaat en de commissie een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntvertrouwenspersoon.

Artikel 8:12

1. De zorgverantwoordelijke kan bij het gegronde vermoeden van aanwezigheid van voorwerpen die betrokkene niet in zijn bezit mag hebben of die een aanzienlijk risico op ernstige schade veroorzaken, ter voorkoming van een noodsituatie, een beslissing nemen tot:

- a. onderzoek aan kleding of lichaam van betrokkene;
- b. onderzoek van de woonruimte binnen de accommodatie van betrokkene;

c. onderzoek van poststukken afkomstig van of bestemd voor betrokkene die in een accommodatie verblijft, maar alleen in aanwezigheid van betrokkene.

2. De ontnomen voorwerpen worden voor betrokkene bewaard, voor zover dit niet in strijd is met enig wettelijk voorschrift.

3. De zorgverantwoordelijke stelt de beslissing op schrift en voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering.

4. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, zijn vertegenwoordiger, de patiëntcontactpersoon, de advocaat en de commissie een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon.

Paragraaf 4 Huisregels

Artikel 8:13

1. De zorgaanbieder stelt algemene huisregels op gericht op het handhaven van de orde en een veilig klimaat binnen een accommodatie of een afdeling daarvan.

2. De huisregels zijn aangepast aan de aard en het niveau van zorg en bescherming binnen de accommodatie of afdeling.

3. De zorgaanbieder informeert betrokkene, zijn vertegenwoordiger, de patiëntcontactpersoon zo spoedig mogelijk schriftelijk over de huisregels. De zorgverantwoordelijke draagt er zorg voor dat betrokkene een mondelinge toelichting op de huisregels ontvangt.

Artikel 8:14

1. De commissie stelt in overeenstemming met de inspectie modellen voor de huisregels vast.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de aard en de duur van de beperkingen die in de huisregels kunnen worden opgenomen.

Paragraaf 5 Informatieverplichtingen

Artikel 8:15

De zorgaanbieder informeert betrokkene, zijn vertegenwoordiger en de patiëntcontactpersoon zo spoedig mogelijk na de afgifte van de zorgmachtiging of de crisismaatregel schriftelijk over:

- a. de geneesheer-directeur;
- b. de zorgverantwoordelijke;
- c. de mogelijkheid tot advies en bijstand door een patiëntenvertrouwenspersoon;
- d. de klachtregeling, bedoeld in hoofdstuk 10;
- e. het dossier;
- f. de huisregels;
- g. de richtlijnen, bedoeld in artikel 8:3;
- h. de overige op grond van de bij of krachtens deze wet gestelde rechten en plichten van betrokkene.

Artikel 8:16

1. De zorgverantwoordelijke draagt er zorg voor dat in het dossier van betrokkene aantekening wordt gehouden van:

- a. de naam van de geneesheer-directeur,
- b. de naam van de zorgverantwoordelijke,
- c. de vertegenwoordiger,

- d. de zorgkaart,
 - e. het zorgplan,
 - f. indien er geen overeenstemming over het zorgplan is bereikt, de redenen daarvoor,
 - g. de voortgang van de uitvoering van het zorgplan,
 - h. de verplichte zorg die op grond van de zorgmachtiging of de crisismaatregel wordt verleend,
 - i. de verplichte zorg die op grond van hoofdstuk 8 wordt verleend,
 - j. het verslag van de periodieke toetsing van de proportionaliteit, subsidiariteit, effectiviteit en veiligheid van de verleende zorg en verplichte zorg,
 - k. een afschrift van de medische verklaring,
 - l. een afschrift van de zorgmachtiging of de crisismaatregel,
 - m. een verslag van het overleg op grond van artikel 8:8, eerste lid, onderdeel b.
2. In afwijking van artikel 455 van Boek 7 van het Burgerlijk wetboek, kan betrokkene niet verzoeken om vernietiging van gegevens en bescheiden die op grond van deze wet in het dossier zijn opgenomen.

Artikel 8:17

1. De zorgaanbieder houdt ten behoeve van het toezicht door de inspectie en de taken van de commissie, bedoeld in artikel 5:1, onderdelen a, b en d, een register bij van de verplichte zorg, waarin in ieder geval wordt opgenomen:
- a. de vorm van verplichte zorg die aan betrokkene wordt verleend;
 - b. de zorgverantwoordelijke en de geneesheer-directeur;
 - c. de noodzaak voor de verplichte zorg;
 - d. de zorgmachtiging, de crisismaatregel of de beslissing op grond van de artikelen 7:4 of 8:9 die legitimeert tot de vorm van verplichte zorg;
 - e. de begindatum en de einddatum van de vorm van verplichte zorg;
 - f. de duur en de frequentie van de vorm van verplichte zorg;
 - g. de evaluatiemomenten voor de vorm van verplichte zorg.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen op advies van de commissie en de inspectie regels worden gesteld over:
- a. de gegevens die in het register worden vastgelegd;
 - b. de wijze waarop de gegevens in het register worden vastgelegd;
 - c. de gegevens die aan de commissie en de inspectie worden verstrekt;
 - d. de wijze waarop de gegevens aan de commissie en de inspectie worden verstrekt.

Paragraaf 6 Overplaatsing, tijdelijke onderbreking en beëindiging

Artikel 8:18

1. Betrokkene of zijn vertegenwoordiger en de zorgverantwoordelijke kunnen de geneesheer-directeur schriftelijk en gemotiveerd verzoeken om de verantwoordelijkheid voor het verlenen van zorg en verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging of een crisismaatregel aan een andere zorgaanbieder, geneesheer-directeur of zorgverantwoordelijke toe te wijzen.
2. De geneesheer-directeur geeft betrokkene een schriftelijke en gemotiveerde beslissing op het verzoek en zendt een afschrift van de beslissing aan de commissie en de vertegenwoordiger van betrokkene.
3. De geneesheer-directeur kan geen instemmende beslissing nemen op het verzoek dan nadat de beoogde zorgaanbieder, geneesheer-directeur of zorgverantwoordelijke zich bereid hebben verklaard tot het verlenen van zorg of verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging of een crisismaatregel.

4. Indien betrokkene of zijn vertegenwoordiger, de geneesheer-directeur en de beoogde zorgaanbieder, geneesheer-directeur of zorgverantwoordelijke niet tot overeenstemming komen, brengt de commissie een advies ter zake uit.

5. De geneesheer-directeur bekrachtigt met zijn beslissing het advies van de commissie, tenzij hij gegronde redenen heeft om van dit advies af te wijken.

6. Indien de geneesheer-directeur instemt met het verzoek zendt hij een afschrift van de beslissing aan:

- a. de betrokken zorgaanbieders,
- b. de zorgverantwoordelijke,
- c. de patiëntcontactpersoon,
- d. de griffie van de rechtbank, indien een zorgmachtiging voor betrokkene is afgegeven,
- e. de burgemeester, indien een crisismaatregel is genomen.

7. De geneesheer-directeur stelt betrokkene, zijn vertegenwoordiger en de patiëntcontactpersoon schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing.

Artikel 8:19

1. De geneesheer-directeur neemt op een daartoe strekkend schriftelijk en gemotiveerd verzoek of uit eigen beweging een beslissing, inhoudende het verlenen van tijdelijke onderbreking van de verplichte zorg aan betrokkene, voor zover en voor zolang dit verantwoord is.

2. De geneesheer-directeur kan aan een dergelijke beslissing voorwaarden of beperkingen verbinden.

3. De geneesheer-directeur kan de beslissing tot tijdelijke onderbreking van de verplichte zorg schriftelijk en gemotiveerd intrekken.

4. De geneesheer-directeur stelt de beslissing op schrift en voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering.

5. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, zijn vertegenwoordiger, de patiëntcontactpersoon en de commissie een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing.

Artikel 8:20

1. De geneesheer-directeur neemt op een daartoe strekkend schriftelijk en gemotiveerd verzoek of uit eigen beweging een beslissing tot beëindiging van het verlenen van verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging of een crisismaatregel, indien het doel van verplichte zorg is bereikt of niet langer wordt voldaan aan de criteria voor verplichte zorg.

2. De geneesheer-directeur kan aan de beslissing voorwaarden of beperkingen verbinden.

3. De geneesheer-directeur legt zijn voorgenomen beslissing voor aan de commissie, die binnen vijf werkdagen een advies uitbrengt.

4. De geneesheer-directeur neemt niet eerder een beslissing over de beëindiging van verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging dan nadat de commissie een advies ter zake heeft uitgebracht of de termijn voor het advies van de commissie is verstreken.

5. De geneesheer-directeur neemt niet eerder een beslissing over de beëindiging van verplichte zorg op grond van een crisismaatregel dan nadat hij zich ervan heeft vergewist dat de commissie niet voornemens is een verzoek voor een zorgmachtiging, als bedoeld in artikel 7:9, eerste lid, aan de rechter voor te leggen.

6. De geneesheer-directeur bekrachtigt met zijn beslissing op een verzoek tot beëindiging van verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging het advies van de commissie, tenzij hij daar gegronde bezwaren tegen heeft. Indien de geneesheer-directeur het advies van commissie niet bekrachtigt, stelt hij de commissie daarvan op de hoogte en legt de

commissie het verzoek tot beëindiging van de verplichte zorg aan de rechter voor, die zo spoedig mogelijk op het verzoek beslist.

7. De geneesheer-directeur neemt een schriftelijke en gemotiveerde beslissing tot beëindiging van het verlenen van verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging of een crisismaatregel.

8. De zorgverantwoordelijke deelt de beslissing schriftelijk mee aan betrokkene, zijn vertegenwoordiger, de patiëntcontactpersoon en de commissie en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing.

Artikel 8:21

1. De zorgverantwoordelijke, betrokkene en zijn vertegenwoordiger evalueren de uitvoering van de zorgmachtiging of de crisismaatregel, nadat het verlenen van de verplichte zorg is beëindigd.

2. De zorgverantwoordelijke en betrokkene stellen indien gewenst op basis van deze evaluatie een zelfbindingsverklaring op en passen zonodig de zorgkaart van betrokkene aan.

HOOFDSTUK 9 BIJZONDERE BEPALINGEN TEN AANZIEN VAN PERSONEN MET EEN JUSTITIËLE TITEL

Artikel 9:1

Indien een persoon die op grond van een zorgmachtiging is opgenomen in een accommodatie ook zijn vrijheid is benomen op grond van het Wetboek van Strafrecht of het Wetboek van Strafvordering:

a. stelt de geneesheer-directeur de Minister van Justitie ten minste twee dagen voorafgaand aan de beëindiging van de verplichte zorg daarvan in kennis;

b. neemt de geneesheer-directeur een beslissing tot tijdelijke onderbreking van de verplichte zorg in overeenstemming met de Minister van Justitie;

c. stelt de geneesheer-directeur de Minister van Justitie in kennis van een onttrekking als bedoeld in artikel 14:3, eerste lid, en voegt indien van toepassing daarbij de melding, bedoeld in artikel 14:3, vierde lid.

Artikel 9:2

1. Bij de eerste opname in een accommodatie, bij de tenuitvoerlegging van een bevel als bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef, van de Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden, wordt de identiteit vastgesteld van een persoon die krachtens een beslissing op grond van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafrecht, de Penitentiaire beginselenwet, de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden of de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen in een accommodatie is geplaatst.

2. Het vaststellen van de identiteit van de persoon, bedoeld in het eerste lid, omvat bij de eerste opname in een accommodatie het vragen naar zijn naam, voornamen, geboorteplaats en geboortedatum, het adres waarop hij in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens is ingeschreven en het adres van zijn feitelijke verblijfplaats buiten de accommodatie. In de gevallen waarin van betrokkene vingerafdrukken zijn genomen en verwerkt overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering of de Vreemdelingenwet 2000, omvat het vaststellen van zijn identiteit tevens het nemen van zijn vingerafdrukken en het vergelijken van die vingerafdrukken met de van hem verwerkte vingerafdrukken. In de andere gevallen omvat het vaststellen van zijn identiteit een onderzoek van het identiteitsbewijs, bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 29a, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

3. Bij de tenuitvoerlegging van een bevel als bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef, van de Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden worden van de persoon, bedoeld in het eerste lid, een of meer vingerafdrukken overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering genomen en verwerkt en is het tweede lid, tweede en derde volzin, van overeenkomstige toepassing. In een ander geval waarin het noodzakelijk is de identiteit van de persoon, bedoeld in het eerste lid, vast te stellen, is het tweede lid, tweede en derde volzin, van overeenkomstige toepassing.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld voor het verwerken van de persoonsgegevens, bedoeld in het tweede en derde lid.

HOOFDSTUK 10 KLACHTPROCEDURE EN SCHADEVERGOEDING

Paragraaf 1 Instelling en taakomschrijving van de klachtencommissie

Artikel 10:1

De zorgaanbieder is aangesloten bij een door één of meer representatief te achten cliëntenorganisaties en één of meer representatief te achten organisaties van zorgaanbieders ingestelde klachtencommissie die namens de zorgaanbieder, in afwijking van artikel 2 van de Wet klacht-recht cliënten zorgsector, beslist op klachten als bedoeld in artikel 10:3, eerste lid.

Artikel 10:2

1. Ten behoeve van de vervulling van haar taak houdt de klachtencommissie zich in elk geval op de hoogte van de ontwikkelingen op het terrein van het verlenen van zorg en verplichte zorg.

2. De samenstelling van de klachtencommissie is zodanig dat een deskundige en zorgvuldige beslissing op de klacht is gewaarborgd.

3. De leden van de klachtencommissie zijn onafhankelijk en verrichten hun werkzaamheden zonder vooringenomenheid.

4. De leden van de klachtencommissie zijn niet werkzaam bij of voor de zorgaanbieder en hebben geen relatie tot de klager, betrokkene of zijn vertegenwoordiger.

5. De klachtencommissie hoort klager en betrokkene op een locatie die op eenvoudige wijze bereikbaar is voor betrokkene.

6. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de samenstelling en de werkwijze van de klachtencommissie.

Paragraaf 2 De klachtprocedure

Artikel 10:3

1. Betrokkene, zijn vertegenwoordiger, zijn advocaat, de patiëntcontactpersoon, de patiëntenvertrouwenspersoon of een andere belanghebbende kan een schriftelijke en gemotiveerde klacht indienen bij de klachtencommissie over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van de artikelen 7:4, 8:5, 8:7 tot en met 8:12 en 8:18 tot en met 8:21.

2. De klachtencommissie kan een beslissing waartegen de klacht is gericht, schorsen.

3. Betrokkene of zijn vertegenwoordiger kan een patiëntenvertrouwenspersoon verzoeken om advies en bijstand.

4. De klachtencommissie neemt een schriftelijke en gemotiveerde beslissing binnen 14 dagen na ontvangst van de klacht.

5. Indien de klacht is gericht tegen een beslissing die ten tijde van de indiening geen gevolg meer heeft of waaraan in de tijd dat de klacht bij de commissie aanhangig is het gevolg is komen te vervallen, neemt de klachtencommissie een schriftelijke en gemotiveerde beslissing binnen vier weken na ontvangst van de klacht.

6. De klachtencommissie deelt de beslissing mee aan betrokkene, de vertegenwoordiger, de geneesheer-directeur, de zorgaanbieder, de zorgverantwoordelijke, de inspectie en de commissie.

Artikel 10:4

1. De beslissing van de klachtencommissie strekt tot:

- a. onbevoegdverklaring van de klachtencommissie,
- b. niet-ontvankelijkverklaring van de klacht,
- c. ongegrondverklaring van de klacht, of
- d. gegrondverklaring van de klacht.

2. De klachtencommissie verklaart een klacht niet-ontvankelijk, indien deze betrekking heeft op de inhoud van de zorgmachtiging of crisismaatregel als zodanig.

3. Indien de klachtencommissie de klacht tegen een beslissing gegrond verklaart, vernietigt zij de bestreden beslissing geheel of gedeeltelijk. Gehele of gedeeltelijke vernietiging brengt vernietiging van de rechtsgevolgen van de beslissing of het vernietigde gedeelte van de beslissing mee.

4. Indien de klachtencommissie de klacht gegrond verklaart, kan zij een opdracht geven tot het nemen van een nieuwe beslissing of een andere handeling te verrichten met inachtneming van haar beslissing.

5. De klachtencommissie kan een termijn stellen voor het nemen van een nieuwe beslissing of het verrichten van een andere handeling.

6. De klachtencommissie is bevoegd een naar billijkheid vast te stellen vergoeding van geleden schade toe te kennen.

Paragraaf 3 Beroep

Artikel 10:5

1. Tegen een beslissing van de klachtencommissie kan door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoek binnen zes weken na de dag waarop de beslissing van de klachtencommissie aan betrokkene en degene op wie de klacht betrekking heeft, is meegedeeld, beroep worden ingesteld bij de rechter. Onder een beslissing van de klachtencommissie wordt ook een niet tijdige beslissing van de klachtencommissie verstaan. In dat geval bedraagt de termijn voor het indienen van een verzoek zes weken, ingaande op de dag na die waarop de klachtencommissie uiterlijk een beslissing had moeten nemen.

2. De rechter kan de beslissing waartegen de klacht is gericht, schorsen.

3. De rechter geeft de raad voor rechtsbijstand een last tot toevoeging van een advocaat aan betrokkene.

4. De rechter stelt in elk geval de klager, betrokkene, de vertegenwoordiger en de geneesheer-directeur of de zorgverantwoordelijke in de gelegenheid te worden gehoord. De rechter kan zonedig de patiëntcontactpersoon in de gelegenheid stellen te worden gehoord.

5. De rechter beslist binnen vier weken na indiening van het verzoek.

Artikel 10:6

1. De beslissing van de rechter strekt tot:
 - a. onbevoegdverklaring van de rechter,
 - b. niet-ontvankelijkverklaring van het verzoek,
 - c. ongegrondverklaring van de klacht, of
 - d. gegrondverklaring van de klacht.
2. Indien de rechter de klacht tegen een beslissing gegrond verklaart, vernietigt hij de bestreden beslissing geheel of gedeeltelijk. Gehele of gedeeltelijke vernietiging van de beslissing brengt vernietiging van de rechtsgevolgen van de beslissing of het vernietigde gedeelte van de beslissing mee.
3. Indien de rechter de klacht gegrond verklaart, kan hij een opdracht geven tot het nemen van een nieuwe beslissing, het verrichten van een andere handeling met inachtneming van zijn uitspraak, dan wel bepalen dat zijn uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit of het vernietigde gedeelte daarvan.
4. De rechter kan de zorgverantwoordelijke een termijn stellen voor het nemen van een nieuwe beslissing of het verrichten van een andere handeling.
5. De rechter kan bepalen dat, indien of zolang niet wordt voldaan aan de beslissing van de rechter, de zorgaanbieder aan betrokkene een in de beslissing vast te stellen dwangsom verbeurt. De artikelen 611a tot en met 611i van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van overeenkomstige toepassing.
6. De griffie zendt zo spoedig mogelijk een afschrift van de beslissing aan de klager, betrokkene, de vertegenwoordiger, de advocaat van betrokkene, de geneesheer-directeur, de zorgaanbieder, de inspectie en de commissie.
7. Tegen de beslissing van de rechter staat geen hoger beroep open.

Paragraaf 4 Schadevergoeding

Artikel 10:7

Bij een verzoek als bedoeld in artikel 10:3, eerste lid, kan tevens worden verzocht tot vergoeding van geleden schade.

Artikel 10:8

Betrokkene of zijn vertegenwoordiger kan bij een verzoek als bedoeld in artikel 10:5, eerste lid, tevens verzoeken tot vergoeding van geleden schade. De rechter kan op dit verzoek afzonderlijk beslissen.

Artikel 10:9

1. Betrokkene of zijn vertegenwoordiger kan de rechter verzoeken tot vergoeding van geleden schade indien de wet niet in acht is genomen bij het nemen van een crisismaatregel of bij de toepassing van artikel 7:4. De rechter kent een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding toe.
2. Betrokkene of zijn vertegenwoordiger kan de rechter verzoeken tot vergoeding van geleden schade, indien de rechter of de commissie de wet niet in acht heeft genomen. De rechter kent een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding toe ten laste van de Staat.

HOOFDSTUK 11 PATIËNTENVERTROUWENSPERSOON

Artikel 11:1

1. Er is een patiëntenvertrouwenspersoon die tot taak heeft advies en bijstand te verlenen aan een persoon voor wie de commissie een verzoek voor een zorgmachtiging of een crisismaatregel in behandeling neemt of voor wie een zorgmachtiging is afgegeven of crisismaatregel is genomen, bij:

- a. het opstellen van een zelfbindingsverklaring of een zorgkaart;
- b. de voorbereiding van een zorgmachtiging of crisismaatregel;
- c. de uitvoering van een zorgmachtiging of crisismaatregel;
- d. de beëindiging van een zorgmachtiging of crisismaatregel;
- e. een klachtprocedure.

2. De patiëntenvertrouwenspersoon heeft tevens tot taak:

- a. om signalen over de uitvoering van verplichte zorg die ernstig tekortschiet aan de inspectie te melden;
- b. advies en bijstand te verlenen aan personen met een psychische stoornis die vrijwillig in een accommodatie verblijven..

3. De patiëntenvertrouwenspersoon verricht zijn werkzaamheden onafhankelijk van de zorgaanbieder, de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kan de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport nadere regels geven met betrekking tot:

- a. de deskundigheid van de patiëntenvertrouwenspersoon;
- b. de onafhankelijkheid van de patiëntenvertrouwenspersoon ten opzichte van de zorgaanbieder;
- c. de taken en bevoegdheden van de patiëntenvertrouwenspersoon.

Artikel 11:2

1. De patiëntenvertrouwenspersoon heeft, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is, vrije toegang tot betrokkene en behoeft geen toestemming van derden om te spreken met betrokkene.

2. De zorgaanbieder stelt de patiëntenvertrouwenspersoon in de gelegenheid met betrokkene te spreken, al of niet op verzoek van betrokkene.

Artikel 11:3

1. De zorgaanbieder, de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke als ook alle anderen die bij de uitvoering van deze wet betrokken zijn, geven aan de patiëntenvertrouwenspersoon alle door hem verlangde inlichtingen, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is en betrokkene daartegen geen bezwaar kenbaar heeft gemaakt.

2. Een ieder is verplicht aan de patiëntenvertrouwenspersoon binnen de door hem gestelde redelijke termijn alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan vorderen bij de uitoefening van zijn taak.

3. De zorgaanbieder verleent aan de patiëntenvertrouwenspersoon inzage van haar dossiers, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is en betrokkene of zijn vertegenwoordiger daartegen geen bezwaar kenbaar heeft gemaakt.

4. De commissie verleent aan de patiëntenvertrouwenspersoon inzage van de gegevens van de commissie, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is en betrokkene of zijn vertegenwoordiger daartegen geen bezwaar kenbaar heeft gemaakt.

Artikel 11:4

De patiëntenvertrouwenspersoon is tot geheimhouding verplicht van hetgeen in de uitoefening van zijn taak aan hem is toevertrouwd, tenzij enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

Artikel 11:5

De patiëntenvertrouwenspersoon kan zich op grond van zijn geheimhoudingsplicht verschonen van het geven van getuigenis of het beantwoorden van vragen in een klachtprocedure of een rechterlijke procedure.

HOOFDSTUK 12 FAMILIEVERTROUWENSPERSOON

Artikel 12:1

1. Er is een familievertrouwenspersoon die tot taak heeft advies en bijstand te verlenen aan de familie of naasten van een vrijwillig opgenomen persoon en van een persoon voor wie de commissie een verzoek voor een zorgmachtiging of een crisismaatregel in behandeling neemt of voor wie een zorgmachtiging is afgegeven of crisismaatregel is genomen, bij:

- a. de voorbereiding van een zorgmachtiging of crisismaatregel;
- b. de uitvoering van een zorgmachtiging of crisismaatregel;
- c. de beëindiging van een zorgmachtiging of crisismaatregel;
- d. een klachtprocedure.

2. De familievertrouwenspersoon verricht zijn werkzaamheden onafhankelijk van de zorgaanbieder, de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kan de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport nadere regels geven met betrekking tot:

- a. de deskundigheid van de familievertrouwenspersoon;
- b. de onafhankelijkheid van de familievertrouwenspersoon ten opzichte van de zorgaanbieder;
- c. de taken en bevoegdheden van de familievertrouwenspersoon.

Artikel 12:2

1. De familievertrouwenspersoon heeft, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is, vrije toegang tot betrokkene en behoeft geen toestemming van derden om te spreken met betrokkene.

2. De zorgaanbieder stelt de familievertrouwenspersoon in de gelegenheid met betrokkene te spreken, al of niet op verzoek van betrokkene.

Artikel 12:3

1. De zorgaanbieder, de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke als ook alle anderen die bij de uitvoering van deze wet betrokken zijn, geven aan de familievertrouwenspersoon alle door hem verlangde inlichtingen, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is en betrokkene daartegen geen bezwaar kenbaar heeft gemaakt.

2. Een ieder is verplicht aan de familievertrouwenspersoon binnen de door hem gestelde redelijke termijn alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan vorderen bij de uitoefening van zijn taak.

3. De zorgaanbieder verleent aan de familievertrouwenspersoon inzage van haar dossiers, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is en betrokkene of zijn vertegenwoordiger daartegen geen bezwaar kenbaar heeft gemaakt.

4. De commissie verleent aan de familievertrouwenspersoon inzage van de gegevens van de commissie, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is en betrokkene of zijn vertegenwoordiger daartegen geen bezwaar kenbaar heeft gemaakt.

Artikel 12:4

De familievertrouwenspersoon is tot geheimhouding verplicht van hetgeen in de uitoefening van zijn taak aan hem is toevertrouwd, tenzij enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

Artikel 12:5

De familievertrouwenspersoon kan zich op grond van zijn geheimhoudingsplicht verschonen van het geven van getuigenis of het beantwoorden van vragen in een klachtprocedure of een rechterlijke procedure.

HOOFDSTUK 13 ADVOCaat

Artikel 13:1

De advocaat deelt schriftelijk aan betrokkene, de commissie en de rechtbank mee dat hij betrokkene bijstaat.

Artikel 13:2

De advocaat heeft, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is, vrije toegang tot betrokkene en behoeft geen toestemming van derden om te spreken met betrokkene.

Artikel 13:3

1. De zorgaanbieder, de geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke als ook alle anderen die bij de uitvoering van deze wet betrokken zijn, geven aan de advocaat alle door hem verlangde inlichtingen, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak noodzakelijk is.

2. Een ieder is verplicht aan de advocaat binnen de door haar gestelde redelijke termijn alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan vorderen bij de uitoefening van zijn taak.

3. De zorgaanbieder verleent aan de advocaat inzage van haar dossiers, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is en betrokkene of zijn vertegenwoordiger daartegen geen bezwaar kenbaar heeft gemaakt.

4. De commissie verleent aan de advocaat inzage van de gegevens van de commissie, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is en betrokkene of zijn vertegenwoordiger daartegen geen bezwaar kenbaar heeft gemaakt.

Artikel 13:4

De advocaat is tot geheimhouding verplicht van hetgeen in de uitoefening van zijn taak aan hem is toevertrouwd, tenzij enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

Artikel 13:5

De advocaat kan zich op grond van zijn geheimhoudingsplicht verschonen van het geven van getuigenis of het beantwoorden van vragen in een klachtprocedure of een rechterlijke procedure.

Artikel 13:6

1. De raad voor rechtsbijstand kan ingeschreven advocaten die zich daartoe bereid hebben verklaard, aanwijzen voor het beurtelings verlenen van rechtsbijstand aan een persoon voor wie een verzoek voor een zorgmachtiging of crisismaatregel is ingediend.

2. De aangewezen en beschikbare advocaat treedt op als advocaat van betrokkene.

HOOFDSTUK 14 HANDHAVING

Artikel 14:1

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn belast de door Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport aangewezen ambtenaren van de inspectie.

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren beschikken over de bevoegdheden, genoemd in de artikelen 5:15 tot en met 5:17 van de Algemene wet bestuursrecht, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is. Zij zijn daarbij tevens bevoegd, met medeneming van de benodigde apparatuur, een woning binnen te treden zonder toestemming van de bewoner, voor zover deze onderdeel is van een accommodatie.

3. De zorgaanbieder, geneesheer-directeur en de zorgverantwoordelijke alsmede alle anderen die bij de uitvoering van deze wet betrokken zijn, geven aan de genoemde ambtenaren alle door hen verlangde inlichtingen, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

4. De zorgaanbieder verleent aan genoemde ambtenaren inzage van haar dossiers, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

5. De commissie verleent aan genoemde ambtenaren inzage van de gegevens van de commissie, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

6. Voor zover de betrokken beroepsbeoefenaar uit hoofde van zijn beroep tot geheimhouding van het dossier of gegevens verplicht is, geldt gelijke verplichting voor de ambtenaren, bedoeld in het eerste lid.

7. De zorgaanbieder stelt de genoemde ambtenaren in de gelegenheid met betrokkene te spreken, al of niet op verzoek van betrokkene.

Artikel 14:2

1. Indien bij de zorgaanbieder, de geneesheer-directeur, de zorgverantwoordelijke, de zorgverlener het gegronde vermoeden bestaat dat de uitvoering van de verplichte zorg ernstig tekortschiet, doet hij daarvan melding aan de inspectie.

2. Indien de zorgaanbieder, de geneesheer-directeur of de zorgverantwoordelijke onvoldoende, niet of niet tijdig reageert op de klachten van de commissie over de uitvoering van de verplichte zorg, meldt de commissie dit aan de inspectie.

3. Indien de zorgaanbieder, de geneesheer-directeur of de zorgverantwoordelijke onvoldoende, niet of niet tijdig reageert op de klachten van de patiëntenvertrouwenspersoon over de uitvoering van de verplichte zorg, kan de patiëntenvertrouwenspersoon dit melden aan de inspectie.

Artikel 14:3

1. Indien betrokkene zich onttrekt aan verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging of een crisismaatregel, meldt de geneesheer-directeur dit aan de commissie.

2. De geneesheer-directeur doet aangifte van vermissing bij de politie, indien betrokkene onvindbaar is of weigert terug te keren naar de accommodatie waarin hij op grond van een zorgmachtiging of een crisismaatregel is opgenomen.

3. Zodra de uitvoering van de zorgmachtiging of de crisismaatregel wordt hervat, meldt de geneesheer-directeur dit aan de commissie.

4. Indien de geneesheer-directeur het ernstige vermoeden heeft dat betrokkene in levensgevaar verkeert of een misdrijf als bedoeld in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, zal plegen met een aanzienlijk risico op ernstige schade voor hemzelf of voor een ander, vermeldt hij dit met redenen omkleed in de melding aan de commissie en de aangifte van vermissing.

Artikel 14:4

1. Indien het ernstige vermoeden bestaat dat betrokkene, die zich aan de uitvoering van de verplichte zorg heeft onttrokken, in levensgevaar verkeert of een misdrijf als bedoeld in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, zal plegen met een aanzienlijk risico op ernstige schade voor hemzelf of voor een ander, kan de officier van justitie, na machtiging daartoe door de rechter-commissaris, met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van betrokkene een opsporings-ambtenaar bevelen:

a. een persoon stelselmatig te volgen of stelselmatig diens aanwezigheid of gedrag waar te nemen, zonedig met behulp van een technisch hulpmiddel;

b. vertrouwelijke communicatie die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst, op te nemen met een technisch hulpmiddel;

c. gegevens te vorderen over een gebruiker van een communicatiedienst en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker. De vordering kan slechts betrekking hebben op gegevens die bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen en kan gegevens betreffen die ten tijde van de vordering zijn verwerkt, dan wel na het tijdstip van de vordering worden verwerkt;

d. gegevens te vorderen terzake van naam, adres, postcode, woonplaats, nummer en soort dienst van een gebruiker van een communicatiedienst;

e. met inachtneming van artikel 3.10, vierde lid, van de Telecommunicatiewet, met behulp van in dat artikel bedoelde apparatuur het nummer te verkrijgen waarmee de gebruiker van een communicatiedienst kan worden geïdentificeerd;

f. gegevens te vorderen van degene die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt terzake van naam, adres, postcode, woonplaats, postadres, geboortedatum, geslacht en administratieve kenmerken;

g. gegevens te vorderen van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot bepaalde opgeslagen of vastgelegde gegevens.

2. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste een week. Het kan telkens voor een termijn van ten hoogste een week worden verlengd.

3. Het bevel is schriftelijk en vermeldt:

- a. de naam van betrokkene;
- b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
- c. bij toepassing van het eerste lid, onderdeel a of c, de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de bedoelde persoon;
- d. bij toepassing van het eerste lid, onderdeel b, zo mogelijk het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van de communicatiedienst wordt geïdentificeerd alsmede, voor zover bekend, de naam en het adres van de gebruiker;
- e. bij toepassing van het eerste lid, onderdeel a, een aanduiding van de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen;
- f. bij toepassing van het eerste lid, onderdeel e, de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de gebruiker van een communicatiedienst van wie het nummer moet worden verkregen;
- g. bij toepassing van het eerste lid, onderdelen f of g, de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon op wie de te verstrekken gegevens betrekking hebben;
- h. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, en;
- i. de geldigheidsduur van het bevel.

4. Indien bij toepassing van het eerste lid, onderdeel b, het bevel betrekking heeft op communicatie die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet, wordt – tenzij zulks niet mogelijk is – het bevel ten uitvoer gelegd met medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst en gaat het bevel vergezeld van de vordering van de officier van justitie aan de aanbieder om medewerking te verlenen.

5. Indien bij toepassing van het eerste lid, onderdeel b, het bevel betrekking heeft op andere communicatie dan bedoeld in het tweede lid, wordt – tenzij zulks niet mogelijk is – de aanbieder in de gelegenheid gesteld medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.

6. Het bevel wordt bij toepassing van het eerste lid, onderdeel f, gegeven aan een ambtenaar als bedoeld in artikel 3.10, vierde lid, onderdeel a, van de Telecommunicatiewet.

7. Bij dringende noodzaak kan het bevel mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt in dat geval het bevel binnen drie dagen op schrift.

8. Zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van het bevel wordt beëindigd.

9. Het bevel kan schriftelijk en met redenen omkleed worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of beëindigd.

10. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld:

- a. over de wijze waarop het bevel wordt gegeven;
- b. over de wijze waarop de gegevens worden gevorderd;
- c. over de wijze waarop aan de vordering wordt voldaan;
- d. met betrekking tot de opsporingsambtenaar die de gegevens vordert.

11. De officier van justitie doet van de verstrekking van gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdelen c, d, f en g proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:

- a. de naam van betrokkene;
- b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;

- c. indien bekend, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon omtrent wie gegevens worden gevorderd;
- d. de verstrekte gegevens;
- e. de periode waarover de vordering zich uitstrekt.

12. De vordering van gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdelen c, d, f en g, wordt beëindigd zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid.

13. Van een wijziging, aanvulling, verlenging of beëindiging van de vordering doet de officier van justitie proces-verbaal opmaken.

14. De vordering bedoeld in het eerste lid, onderdelen f en g, kan geen betrekking hebben op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging. 15. De met de tenuitvoerlegging belaste ambtenaar kan ter aanhouding van betrokkene elke plaats betreden en doorzoeken.

Artikel 14:5

1. Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport kan een bestuurlijke boete van ten hoogste € 13 400 opleggen ter zake van overtreding van regels gesteld bij of krachtens:

- a. artikel 7:4;
- b. artikel 8:2;
- c. artikel 8:5;
- d. artikel 8:6;
- e. artikel 8:9;
- f. artikel 8:10;
- g. artikel 8:11;
- h. artikel 8:12;
- i. artikel 8:13
- j. artikel 8:16;
- k. artikel 8:17;
- l. artikel 8:19;
- m. artikel 8:20;
- n. artikel 8:21.

2. Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport kan een last onder dwangsom opleggen ter zake van overtreding van regels gesteld bij of krachtens:

- a. artikel 5:5, tweede lid;
- b. artikel 5:6, eerste lid;
- c. artikel 5:7;
- d. artikel 5:8, eerste lid;
- e. artikel 5:9, eerste lid;
- f. artikel 5:10;
- g. artikel 5:11, tweede lid;
- h. artikel 5:14;
- i. artikel 7:9;
- j. artikel 8:1;
- k. artikel 8:2;
- l. artikel 8:5;
- m. artikel 8:6;
- n. artikel 8:16;
- o. artikel 8:17;
- p. artikel 8:18;
- q. artikel 8:20;
- r. artikel 10:1.

Artikel 14:6

Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaar of een geldboete van de derde categorie wordt gestraft hij, die opzettelijk iemand van zijn vrijheid berooft door deze persoon tegen zijn wil op te nemen in een accommodatie, zonder dat daar een zorgmachtiging of een crisismaatregel aan ten grondslag ligt of de artikelen 7:4, 8:9 tot en met 8:11 van toepassing zijn.

Artikel 14:7

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of een geldboete van de derde categorie wordt gestraft hij, die opzettelijk verplichte zorg verleent, zonder dat daar een zorgmachtiging of een crisismaatregel aan ten grondslag ligt of de artikelen 7:4, 8:9 tot en met 8:11 van toepassing zijn.

Artikel 14:8

De in de artikelen 14:6 en 14:7 strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

Artikel 14:9

1. Met een geldboete van de tweede categorie wordt gestraft hij die:
 - a. vormen van verplichte zorg verleent waarin de zorgmachtiging of crisismaatregel niet voorziet en die ook niet op basis van de artikelen 7:4, 8:9 tot en met 8:11 kunnen worden verleend;
 - b. handelt in strijd met artikel 5:10;
 - c. handelt in strijd met artikel 8:5, eerste en tweede lid;
 - d. handelt in strijd met artikel 8:9;
 - e. handelt in strijd met artikel 8:10;
 - f. handelt in strijd met artikel 8:11;
 - g. handelt in strijd met artikel 8:16, eerste lid;
 - h. handelt in strijd met artikel 8:20.
2. De in dit artikel strafbaargestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 14:10

Indien voor een handeling op grond van artikel 14:5, eerste lid, een bestuurlijke boete kan worden opgelegd, gelden de artikelen 14:6, 14:7 en 14:9 slechts indien:

- a. in de daaraan voorafgaande 24 maanden tweemaal een bestuurlijke boete ter zake van een zelfde handeling onherroepelijk is opgelegd; of
- b. de opzettelijke of roekeloze handeling een direct gevaar voor de gezondheid of veiligheid van de mens tot gevolg heeft.

HOOFDSTUK 15 AANPASSING ANDERE WETGEVING

Artikel 15:1

In de artikelen 1, onderdeel l, van de Algemene nabestaandenwet, 1, eerste lid, onderdeel e, van de Algemene Ouderdomswet, 1, eerste lid, onder k, van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen, 1, eerste lid, onder g, van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten, 1, eerste lid, onder i, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, 2.17, eerste lid, van de Wet studiefinanciering 2000, 2.22a, eerste lid, van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten, 13, derde lid, en 64, eerste lid, onder o, van de Wet werk en bijstand, 44, eerste lid, onder a, van de Wet werk en inkomen naar

arbeidsvermogen en 1, eerste lid, onder f, van de Ziektewet wordt «Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen» telkens vervangen door: Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg.

Artikel 15:2

De bijlage bij de Algemene wet bestuursrecht wordt gewijzigd als volgt.

A

In onderdeel A wordt na het zevende subonderdeel ingevoegd:
8. Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg.

B

In onderdeel H vervalt, onder vernummering van het tweede en derde subonderdeel tot respectievelijk eerste en tweede subonderdeel «1. Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen.»

Artikel 15:3

De Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 9, tweede lid, onderdeel d, wordt «de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen» vervangen door: de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg.

B

Artikel 16, zesde lid, komt te luiden als volgt:

6. In geval van een psychische stoornis of een verstandelijke beperking van een jeugdige kan de selectiefunctionaris, met inachtneming van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg, bepalen dat de jeugdige naar een accommodatie als bedoeld in artikel 1:1 van de die wet zal worden overgebracht om daar zolang als dat noodzakelijk is te worden verpleegd of begeleid.

C

In artikel 31, tweede lid, wordt «de uit de stoornis van zijn geestvermogens» vervangen door: de uit zijn psychische stoornis of verstandelijke beperking.

Artikel 15:4

De Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 1, onderdeel u, wordt «uit de stoornis van de geestvermogens» vervangen door: uit de psychische stoornis of verstandelijke beperking.

B

Artikel 5, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt:

1. «duurzame verpleging van personen met een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens» wordt vervangen door: duurzame verpleging van personen met een psychische stoornis of een verstandelijke beperking.

2. «een psychiatrisch ziekenhuis als bedoeld in artikel 1, onder h, van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen» wordt vervangen door: een accommodatie als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

C

In artikel 11, tweede lid, onderdeel b, wordt «de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens» vervangen door: de bij hem geconstateerde psychische stoornis of verstandelijke beperking.

D

In artikel 13, eerste lid, wordt «psychiatrisch ziekenhuis» vervangen door: accommodatie als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg.

E

Artikel 14, eerste lid, komt te luiden als volgt:

Indien de aard van zijn psychische stoornis of verstandelijke beperking daartoe aanleiding geeft, kan Onze Minister bepalen dat de ter beschikking gestelde of anderszins verpleegde naar een accommodatie als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg, niet zijnde een inrichting voor verpleging van ter beschikking gestelden, zal worden overgeplaatst om daar zolang dat noodzakelijk is, te worden verpleegd.

F

In de artikelen 26, derde lid, 50, eerste lid, en 51, eerste lid, wordt «uit de stoornis van de geestvermogens» telkens vervangen door: uit de psychische stoornis of verstandelijke beperking.

G

In artikel 72, eerste lid, onder a, wordt «de stoornis van de geestvermogens» vervangen door: de psychische stoornis of verstandelijke beperking.

Artikel 15:5

In de artikelen 378, derde lid, 431, derde lid, en 450 derde lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek wordt «het verlenen van een voorlopige of voorwaardelijke machtiging, een observatiemachtiging of een machtiging tot voortgezet verblijf als bedoeld in de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen, dan wel een machtiging als bedoeld in artikel 33, eerste lid, van die wet» telkens vervangen door: het verlenen van een zorgmachtiging als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet verplichte geestelijke

gezondheidszorg.

Artikel 15:6

De Penitentiaire beginselenwet wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 15, vijfde lid, komt te luiden als volgt:

5. In geval van een psychische stoornis of een verstandelijke beperking van een gedetineerde kan de selectiefunctionaris, met inachtneming van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg, bepalen dat de gedetineerde naar een accommodatie als bedoeld in artikel 1:1 van de die wet zal worden overgebracht om daar zolang als dat noodzakelijk is te worden verpleegd of begeleid.

B

In artikel 32, tweede lid, wordt «uit de stoornis van de geestvermogens» vervangen door: uit de psychische stoornis of verstandelijke beperking.

Artikel 15:7

In artikel 5, eerste lid, van de Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden wordt «een psychiatrisch ziekenhuis» vervangen door: een accommodatie als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg.

Artikel 15:8

In artikel 29p, vijfde lid, van de Wet op de jeugdzorg wordt «een stoornis van de geestvermogens» vervangen door: een psychische stoornis, dan wel in verband met een verstandelijke beperking.

Artikel 15:9

Artikel 43, tweede lid, onder f, van de Wet op de rechtsbijstand wordt vervangen door:

f. de artikelen 5:5, tweede lid, en 7:5, zesde lid, van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg;

Artikel 15:10

In artikel 817, derde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt «een psychiatrisch ziekenhuis als bedoeld in artikel 1, onder h, van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (Stb. 1992, 669)» vervangen door: een accommodatie als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg.

Artikel 15:11

Het Wetboek van Strafrecht wordt gewijzigd als volgt:

A

In de artikelen 13, eerste lid, 15d, eerste lid, onder a, 39, en 77s, derde lid, wordt «de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens» telkens vervangen door: de psychische stoornis of verstandelijke beperking.

B

In artikel 37 wordt «de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens» vervangen door: de psychische stoornis of verstandelijke beperking.

C

In artikel 37a wordt «gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens» vervangen door: een psychische stoornis of verstandelijke beperking.

D

In artikel 65, eerste en vierde lid, artikel 243, 247, wordt «een zodanige gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens» vervangen door: een zodanige psychische stoornis of verstandelijke beperking.

E

In artikel 77s, derde lid, wordt «een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens» vervangen door: een psychische stoornis of verstandelijke beperking.

F

Artikel 90sexies komt te luiden als volgt:

Artikel 90sexies

Onder psychiatrisch ziekenhuis wordt verstaan:

- 1o. een accommodatie als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg,
- 2o. een psychiatrische afdeling van een academisch ziekenhuis.

G

In artikel 447e wordt «de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen» vervangen door: de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg.

Artikel 15:12

Het Wetboek van Strafvordering wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 16, eerste lid, wordt «een zodanige gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens» vervangen door: een zodanige psychische stoornis of verstandelijke beperking.

B

In de artikelen 216, tweede lid, en 216a, tweede lid, wordt «met gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens» telkens vervangen door: met een psychische stoornis of verstandelijke beperking.

C

In artikel 509a, eerste lid, wordt «de geestvermogens van de verdachte gebrekkig ontwikkeld of ziekelijk gestoord zijn» vervangen door: de verdachte een psychische stoornis of een verstandelijke beperking heeft.

D

In artikel 509e wordt «een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens bestaat» vervangen door: een psychische stoornis of verstandelijke beperking aanwezig is.

E

In artikel 562, eerste lid, wordt «een ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens» vervangen door: een psychische stoornis.

F

In artikel 563, eerste lid, wordt «de ziekelijke stoornis van de geestvermogens» vervangen door: de psychische stoornis.

Artikel 15:13

Indien het bij koninklijke boodschap van <datum> ingediende wetsvoorstel tot vaststelling van de Wet forensische zorg en daarmee verband houdende wijzigingen in diverse andere wetten (Wet forensische zorg) tot wet is of wordt verheven en in werking is getreden of treedt, vervallen de artikelen 14:6, onderdeel A, en 14:11, onderdeel B.

HOOFDSTUK 16 OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 16:1

1. De Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen blijft van toepassing op een verzoek dat vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet is ingediend krachtens:

1°. de artikelen 2, eerste lid, 14a, eerste lid, 14e, eerste lid, 14h, eerste lid, 15, eerste lid, 18, eerste lid, 28, eerste lid, 32, eerste lid, 34f, eerste lid, 35, eerste lid, 41a, eerste lid, 41b, eerste lid, 6, tweede lid, 49, elfde lid, van die wet en dat strekt tot het verkrijgen van een beslissing door de rechter;

2°. de artikelen 4, eerste lid, 6, eerste lid, 33, 46, tweede lid, van die wet en dat strekt tot het verkrijgen van een beslissing door de officier;

3°. artikel 41a, eerste lid, van die wet en dat strekt tot het verkrijgen van een beslissing door de inspecteur;

4°. de artikelen 43, eerste lid, of 49, eerste lid, van die wet dat strekt tot het verkrijgen van een beslissing door de geneesheer-directeur;

5°. artikel 20, eerste lid, van die wet dat strekt tot het verkrijgen van een beslissing door de burgemeester;

6°. artikel 41, eerste lid, van die wet dat strekt tot het verkrijgen van een beslissing door de commissie, bedoeld in artikel 41, tweede lid, van die wet.

2. De Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen blijft van toepassing op een beslissing als bedoeld in het eerste lid, onderdelen 1° tot en met 6°, die vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet is genomen.

Artikel 16:2

1. Een machtiging als bedoeld in de artikelen 2, eerste lid, 14a, eerste lid, 15, eerste lid, 27, eerste lid, 32, eerste lid, en 34f, eerste lid, van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen die is afgegeven na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet, wordt gelijkgesteld met een zorgmachtiging.

2. Een last tot inbewaringstelling als bedoeld in artikel 20 van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen die is afgegeven na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet, wordt gelijkgesteld met een crisismaatregel.

3. Een behandelingsplan als bedoeld in artikel 38 van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen dat is opgesteld voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet wordt gelijkgesteld met een zorgplan als bedoeld in artikel 5:8.

HOOFDSTUK 17 SLOTBEPALINGEN

Artikel 17:1

Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport zendt in overeenstemming met Onze Minister van Justitie binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van deze wet aan de Staten-Generaal een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze wet in de praktijk.

Artikel 17:2

De Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen wordt ingetrokken.

Artikel 17:3

De artikelen van deze wet treden in werking op een bij koninklijk besluit bepaald tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 17:4

Deze wet wordt aangehaald als: Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,